

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2017/2402

2025/EØS/7/49

av 12. desember 2017

om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Verdipapirisering er en transaksjon som setter en långiver eller en kreditor – vanligvis en kredittinstitusjon eller et aksjeselskap – i stand til å refinansiere en rekke lån, eksponeringer eller fordringer, som for eksempel boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, forbrukslån eller kredittkort eller kundefordringer, ved å omdanne dem til omsettelige verdipapirer. Långiveren grupperer og pakker om en portefølje av sine lån og organiserer dem i ulike risikokategorier for ulike investorer slik at investorene får tilgang til investeringer i lån og andre eksponeringer som de vanligvis ikke har direkte tilgang til. Avkastningen til investorene genereres av kontantstrømmene fra de underliggende lånene.
- 2) I sin melding av 26. november 2014 om en investeringsplan for Europa meddelte Kommisjonen at den har til hensikt å gjenoppbygge markedene for verdipapirisering av høy kvalitet uten å gjenta feilene som ble gjort før finanskrisen i 2008. Utviklingen av et marked for enkle, gjennomsliktige og standardiserte verdipapiriseringer er et element i oppbyggingen av kapitalmarkedsunionen og bidrar også til Kommisjonens prioriterte mål om å bidra til å skape arbeidsplasser og igjen få i stand bærekraftig vekst.
- 3) Unionen har som mål å styrke den rettslige rammen som ble gjennomført etter finanskrisen for å håndtere de ideoende risikoene ved svært kompleks, ugjennomsliktig og risikofylt verdipapirisering. Det er viktig å sikre at det vedtas regler som er bedre egnet til å skille enkle, gjennomsliktige og standardiserte produkter fra komplekse, ugjennomsliktige og risikofylte instrumenter, og få på plass en mer risikofølsom tilsynsramme.
- 4) Verdipapirisering er et viktig element i velfungerende finansmarkeder. Forsvarlig strukturert verdipapirisering er et viktig verktøy for diversifisering av finansieringskilder og bredere risikofordeling i Unionens finanssystem. Risikoen i finanssektoren vil da bli bredere fordelt, noe som kan bidra til å redusere presset på balansen hos initiativtakerne og dermed gjøre det mulig å øke utlånene til næringslivet. Til sammen kan dette gjøre finanssystemet mer effektivt og skape ytterligere investeringsmuligheter. Verdipapirisering kan bygge bro mellom kredittinstitusjoner og kapitalmarkeder og dermed indirekte skape fordeler for foretak og borgere (ved for eksempel billigere lån og foretaksfinansiering, kreditt til kjøp av fast eiendom og kortkreditt). Denne forordningen erkjenner imidlertid at verdipapirisering innebærer risiko for større innbyrdes forbundethet og for overdreven gjeldsgrad, og styrker derfor vedkommende myndigheters mikrotilsyn med finansielle institusjoners deltakelse på verdipapiriseringsmarkedet og makrotilsynet med dette markedet som utøves av Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁽⁴⁾, og de nasjonale vedkommende og utpekte myndighetene for makrotilsynsinstrumenter.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 72 av 3.10.2024, s. 45.

⁽¹⁾ EUT C 219 av 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 82 av 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 26. oktober 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. november 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

- 5) For å få på plass en mer risikofølsom tilsynsramme for enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer («STS-verdipapiriseringer») må Unionen klart definere hva en STS-verdipapirisering er, ettersom den mer risikofølsomme regulatoriske behandlingen av kredittinstitusjoner og forsikringsforetak ellers ville kunne anvendes på ulike typer verdipapiriseringer i ulike medlemsstater. Dette ville kunne føre til ulike konkurransevilkår og regelverksarbitrasje, når det tvert imot er viktig å sikre at Unionen fungerer som et indre marked for STS-verdipapiriseringer og legger til rette for transaksjoner over landegrensene.
- 6) Alle de sentrale begrepene knyttet til verdipapirisering bør defineres i samsvar med gjeldende definisjoner i Unionens sektorregelverk. Særlig er det behov for en klar og omfattende definisjon av verdipapirisering som omfatter alle transaksjoner eller ordninger der kredittrisikoen knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer deles opp i transjer. En eksponering som skaper en direkte betalingsforpliktelse for en transaksjon eller en ordning som anvendes for å finansiere eller drive fysiske eiendeler, bør ikke anses som en eksponering mot en verdipapirisering selv om transaksjonen eller ordningen omfatter betalingsforpliktelser med varierende prioritet.
- 7) En organisator bør kunne delegerer oppgaver til en forvalter, men bør fortsatt ha ansvaret for risikostyringen. Særlig bør organisatoren ikke overføre kravet om tilbakeholdelse av risiko til sin forvalter. Forvalteren bør være en regulert kapitalforvalter, for eksempel et forvaltningsselskap for en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), en forvalter av alternative investeringsfond (AIF-forvalter) eller en enhet som nevnt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽¹⁾ (MiFID-enhet).
- 8) Ved denne forordningen innføres forbud mot reverdipapirisering, med unntak for visse tilfeller av reverdipapirisering som brukes for rettmessige formål, og med forbehold for at det avklares om programmer for sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-programmer) skal anses som reverdipapiriseringer. Reverdipapiriseringer kan utgjøre et hinder for å oppnå den graden av gjennomsiktighet som denne forordningen er ment å oppnå. Likevel kan reverdipapiriseringer under særlige omstendigheter være nyttige for å beskytte investorenes interesser. Derfor bør reverdipapiriseringer tillates bare i de særlige tilfellene som angis i denne forordningen. I tillegg er det viktig for finansieringen av realøkonomien at fullt ut støttede ABCP-programmer som ikke medfører noen ytterligere inndeling i transjer utover transaksjonene som finansieres gjennom programmet, fortsatt ikke omfattes av forbudet mot reverdipapirisering.
- 9) Investeringer i eller eksponeringer mot verdipapiriseringer utsetter ikke bare investoren for kredittrisikoen knyttet til de underliggende lånene eller eksponeringene; strukturingsprosessen for verdipapiriseringer kan også medføre andre risikoer, som agentrisiko, modellrisiko, juridisk og operasjonell risiko, motpartsrisiko, forvaltningsmessig risiko, likviditetsrisiko og konsentrasjonsrisiko. Det er derfor viktig at institusjonelle investorer er underlagt forholdsmessige aktsomhetskrav som sikrer at de foretar en forsvarlig vurdering av risikoene knyttet til alle typer verdipapiriseringer, og dermed bidrar til å beskytte sluttinvestorene. Behørig aktsomhet kan dermed også styrke tilliten til markedet og mellom de enkelte initiativtakerne, organisatorene og investorene. Det er nødvendig at investorene også utviser behørig aktsomhet med hensyn til STS-verdipapiriseringer. De kan gjøre seg kjent med opplysningene framlagt av partene som foretar verdipapiriseringen, særlig STS-meldingen og opplysningene som er lagt fram i den forbindelse, som bør gi investorene alle relevante opplysninger om hvordan STS-kriteriene er oppfylt. Institusjonelle investorer bør kunne ha tilstrekkelig tillit til STS-meldingen og opplysningene framlagt av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering (SSPE) med hensyn til hvorvidt en verdipapirisering oppfyller STS-kravene. De bør imidlertid ikke utelukkende og automatisk basere seg på denne meldingen og disse opplysningene.
- 10) Det er viktig at interessene til initiativtakerer, organisatorer og opprinnelige långivere som deltar i en verdipapirisering, og investorer sammenfaller. For å oppnå dette bør initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholde en vesentlig interesse i verdipapiriseringens underliggende eksponeringer. Det er derfor viktig at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholder en vesentlig økonomisk nettoeksponering mot de aktuelle underliggende risikoene. Mer generelt bør verdipapiriseringstransaksjoner ikke struktureres på en slik måte at anvendelse av tilbakeholdelseskravet unngås. I stedet bør dette kravet gjelde i alle situasjoner der spørsmålet om økonomisk innhold i en verdipapirisering er relevant, uansett hvilke rettslige strukturer eller instrumenter som anvendes. Kravet om tilbakeholdelse trenger ikke anvendes mer enn én gang. For en gitt verdipapirisering er det tilstrekkelig at

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

bare initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er omfattet av kravet. Dersom verdipapiriseringstransaksjoner omfatter andre verdipapiriseringsposisjoner som er underliggende eksponeringer, bør tilbakeholdelseskrauet få anvendelse bare på den verdipapiriseringen som omfattes av investeringen. STS-meldingen bør angi overfor investorene at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholder en vesentlig økonomisk nettoeksponering mot de underliggende risikoene. Visse unntak bør gjøres i tilfeller der de verdipapiriserte eksponeringene er fullt ut, ubetinget og ugjenkallelig garantert, særlig dersom garantisten er en offentlig myndighet. I tilfeller der det ytes offentlig støtte i form av garantier eller på annen måte, berører denne forordningen ikke anvendelsen av statsstøtteregele.

- 11) Initiativtakere eller organisatorer bør ikke dra fordel av at de kan inneha flere opplysninger enn investorer og potensielle investorer om eiendelene som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og bør ikke uten investorenes eller de potensielle investorenes viten overføre eiendeler til spesialforetaket for verdipapirisering dersom eiendelene har en høyere kredittrisikoprofil enn sammenlignbare eiendeler i initiativtakernes balanse. Enhver overtredelse av denne forpliktelsen bør være underlagt sanksjoner som ilegges av vedkommende myndigheter, men bare dersom overtredelsen er forsettlig. Ren uaktsomhet bør i denne sammenheng ikke være underlagt sanksjoner. Denne forpliktelsen bør ikke på noen måte påvirke initiativtakernes og organisatorenes rett til å velge ut eiendeler for overføring til spesialforetaket for verdipapirisering som på forhånd har en høyere kredittrisikoprofil enn gjennomsnittet sammenlignet med den gjennomsnittlige kredittrisikoprofilen for sammenlignbare eiendeler som initiativtakeren fortsatt har i balansen, så lenge investorene eller de potensielle investorene klart informeres om at de eiendelene som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, har en høyere kredittrisikoprofil. Vedkommende myndigheter bør føre tilsyn med at denne forpliktelsen overholdes, ved å sammenligne de underliggende eiendelene i en verdipapirisering med sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse.

Resultatsammenligningen bør gjøres mellom eiendeler som på forhånd forventes å ha lignende resultatutvikling, for eksempel mellom misligholdte lån med pant i bolig som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og misligholdte lån med pant i bolig i initiativtakerens balanse.

Det kan ikke forutsettes at de underliggende eiendelene i verdipapiriseringen vil ha samme resultatutvikling som de gjennomsnittlige eiendelene i initiativtakerens balanse.

- 12) Investorenes og de potensielle investorenes evne til å utvise behørig aktsomhet og dermed til å foreta en velfundert vurdering av kredittverdigheten til et gitt verdipapiriseringsinstrument avhenger av deres tilgang til opplysninger om disse instrumentene. På grunnlag av gjeldende regelverk er det viktig å opprette et omfattende system som sikrer investorer og potensielle investorer tilgang til alle relevante opplysninger gjennom hele løpetiden til transaksjonene, reduserer rapporteringsoppgavene for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering og legger til rette for at investorene skal få løpende, enkel og vederlagsfri tilgang til pålitelige opplysninger om verdipapiriseringene. For å øke gjennomsiktigheten på markedet bør det opprettes et rammeverk for verdipapiriseringsregistre for å samle inn relevante rapporter, hovedsakelig om underliggende eksponeringer i reverdipapiriseringer. Disse verdipapiriseringsregistre bør godkjennes av og være underlagt tilsyn av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) («ESMA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾. Ved fastsettelse av nærmere regler om disse rapporteringsoppgavene bør ESMA sikre at opplysningene som skal rapporteres til disse registre, i størst mulig grad gjenspeiler gjeldende maler for offentliggjøring av slike opplysninger.
- 13) Hovedformålet med den generelle forpliktelsen for initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering til å gjøre opplysninger om verdipapiriseringer tilgjengelig via verdipapiriseringsregisteret er å gi investorene tilgang til en felles, overvåket kilde til de opplysningene de trenger for å foreta sin aktsomhetsvurdering. Private verdipapiriseringer er ofte skreddersydd. De er viktige fordi de setter partene i stand til å inngå verdipapiriseringstransaksjoner uten at markedet og konkurrentene får følsomme forretningsopplysninger om transaksjonen (for eksempel om at et visst selskap har behov for finansiering for å kunne utvide produksjonen, eller at et verdipapirforetak som en del av sin strategi går inn på et nytt marked) og/eller om de underliggende eiendelene (for eksempel om typen kundefordringer et industriforetak har). I disse tilfellene er investorene i direkte kontakt med initiativtakeren og/eller organisatoren og mottar de opplysningene som er nødvendige for å kunne foreta sin aktsomhetsvurdering, direkte fra dem. Private verdipapiriseringer bør derfor unntas fra kravet om rapportering av transaksjonsopplysninger til et verdipapiriseringsregister.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

- 14) Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere bør anvende de samme solide og veldefinerte kriteriene for kredittgivning på eksponeringer som skal verdipapiriseres, som på ikke-verdipapiriserte eksponeringer. I den utstrekning kundefordringene ikke ble etablert i form av lån, trenger kriteriene for kredittgivning imidlertid ikke være oppfylt når det gjelder kundefordringer.
- 15) Verdipapiriseringsinstrumenter egner seg vanligvis ikke for ikke-profesjonelle kunder slik disse er definert i direktiv 2014/65/EU.
- 16) Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bør i investorrapporten legge fram alle vesentlige og relevante opplysninger om kredittkvaliteten og resultatutviklingen for de underliggende eksponeringene, herunder opplysninger som gjør det mulig for investorene tydelig å identifisere manglende betaling og mislighold hos underliggende debitorer, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, gjenkjøp, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eiendeler i gruppen av underliggende eksponeringer. Når det gjelder verdipapiriseringer som ikke er ABCP-transaksjoner, bør investorrapporten omfatte opplysninger om kontantstrømmene som genereres av verdipapiriseringens underliggende eksponeringer og forpliktelser, herunder separate opplysninger om inntekter og utgifter for verdipapiriseringssposisjonen, det vil si planlagt betaling av hovedstol, planlagt betaling av renter, forskuddsbetaling av hovedstol, forfalte renter, gebyrer og avgifter, opplysninger om enhver hendelse som utløser endringer i prioriteringen av betalinger eller utskiftingen av motparter, samt opplysninger om størrelsen og formen på eventuelle kredittforbedringer i hver transje. Selv om enkle, gjennomsiktlige og standardiserte verdipapiriseringer tidligere har klart seg godt, innebærer ikke det at STS-kravene er oppfylt, eller at verdipapiriseringssposisjonen er uten risiko, og det sier heller ingenting om verdipapiriseringens underliggende kredittkvalitet. Det bør snarere forstås som en indikasjon på at en forsiktig og aktsom investor vil være i stand til å analysere risikoene ved verdipapiriseringen.

For å kunne ta hensyn til at verdipapiriseringer med lang løpetid og verdipapiriseringer med kort løpetid (det vil si ABCP-programmer og ABCP-transaksjoner) har ulike strukturelle trekk, bør det være to typer STS-krav: én for verdipapiriseringer med lang løpetid og én for verdipapiriseringer med kort løpetid, ettersom disse to markedssegmentene fungerer forskjellig. ABCP-programmene bygger på en rekke ABCP-transaksjoner som består av kortsiktige eksponeringer som må erstattes så snart løpetiden går ut. I en ABCP-transaksjon kan verdipapirisering oppnås blant annet gjennom en avtale om en variabel rabatt på anskaffelseskostnaden for gruppen av underliggende eksponeringer eller ved at et spesialforetak for verdipapirisering utsteder prioriterte gjeldsinstrumenter og instrumenter med lavere prioritet innenfor rammen av en samfinansieringsstruktur der prioriterte gjeldsinstrumenter deretter overføres til de enhetene som kjøper et eller flere ABCP-programmer. ABCP-transaksjoner som kvalifiserer som STS, bør imidlertid ikke omfatte noen reverdipapiriseringer. Dessuten bør STS-kriteriene gjenspeile den særlige rollen organisatoren som yter likviditetsstøtte til ABCP-programmet, spiller, særlig når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer.

- 17) Det er allerede nedlagt mye arbeid både internasjonalt og på unionsplan for å definere STS-verdipapirisering. Allerede i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/35⁽¹⁾ og (EU) 2015/61⁽²⁾ er det fastsatt kriterier for STS-verdipapirisering for særskilte formål, som gis en mer risikofølsom tilsynsmessig behandling.
- 18) Spesialforetak for verdipapirisering bør bare være etablert i tredjeland som innsatsgruppen for finansielle tiltak («The Financial Action Task Force», FATF) ikke har oppført på listen over ikke-samarbeidsvillige høyrisikojurisdiksjoner. Dersom det på det tidspunktet det foretas en gjennomgåelse av denne forordningen, er vedtatt en særskilt EU-liste over tredjeland som nekter å overholde standardene for god styring i skattesaker, bør det tas hensyn til denne EU-listen, som kan bli en referanseliste for tredjeland der spesialforetak for verdipapirisering ikke tillates etablert.
- 19) Det er viktig å fastsette en generell, sektorovergripende definisjon av STS-verdipapirisering basert på gjeldende kriterier samt på kriteriene som Basel-komiteen for banktilsyn (Basel-komiteen) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapiriområdet (IOSCO) vedtok 23. juli 2015 for identifisering av enkle, gjennomsiktlige og sammenlignbare verdipapiriseringer innenfor rammen av kapitalkravene til verdipapiriseringer, særlig på grunnlag av uttalelsen om en europeisk ramme for kvalifiserte verdipapiriseringer, som ble offentliggjort 7. juli 2015 av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/35 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 12 av 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- 20) Gjennomføringen av STS-kriteriene i hele Unionen bør ikke føre til ulike tilnæringsmåter. Ulike tilnæringsmåter ville kunne skape potensielle hindringer for investorer som driver virksomhet over landegrensene, ved å tvinge dem til å sette seg grundig inn i den enkelte medlemsstatens regelverk, og ville dermed kunne undergrave investorenes tillit til STS-kriteriene. EBA bør derfor utarbeide retningslinjer for å sikre en felles og ensartet forståelse av STS-kravene i hele Unionen for å avvære eventuelle tolkningsproblemer. Et slikt felles tolkningsgrunnlag vil gjøre det lettere for initiativtakere, organisatorer og investorer å anta STS-kriteriene. ESMA bør også spille en aktiv rolle når det gjelder å løse eventuelle tolkningsproblemer.
- 21) For å unngå ulike tilnæringsmåter i forbindelse med gjennomføringen av STS-kriteriene bør de tre europeiske tilsynsmyndighetene, innenfor rammen for arbeidet i Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene, samordne sitt og de vedkommende myndighetenes arbeid for å sikre konsekvens på tvers av sektorer og vurdere praktiske spørsmål som kan oppstå i forbindelse med STS-verdipapiriseringer. I den forbindelse bør også markedsdeltakernes synspunkter i størst mulig grad innhentes og tas i betraktning. Utfallet av disse drøftingene bør offentliggjøres på nettstedet til de europeiske tilsynsmyndighetene for å hjelpe initiativtakere, organisatorer, spesialforetak for verdipapirisering og investorer til å vurdere STS-verdipapiriseringer før de utsteder eller investerer i slike posisjoner. En slik samordning vil være særlig viktig i perioden fram til denne forordningen gjennomføres.
- 22) I henhold til denne forordningen er det bare verdipapiriseringer som skjer gjennom et reelt salg, som kan betegnes som STS-verdipapiriseringer. I verdipapiriseringer som skjer gjennom et reelt salg, blir eiendomsretten til de underliggende eksponeringene overført til eller faktisk tildelt en utsteder som er et spesialforetak for verdipapirisering. Overføringen eller tildelingen av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering bør ikke være omfattet av tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent, med mindre annet følger av bestemmelser i nasjonal insolvenslovgivning som innebærer at salget av underliggende eksponeringer som har funnet sted en viss tid før selgeren ble erklært insolvent, på strenge vilkår kan erklæres ugyldig.
- 23) En juridisk uttalelse fra en kvalifisert juridisk rådgiver kan bekrefte det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene, og at dette reelle salget eller denne tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning har tvangskraft i henhold til den gjeldende lovgivningen.
- 24) I verdipapiriseringer som ikke skjer gjennom et reelt salg, overføres ikke de underliggende eksponeringene til en utsteder som er et spesialforetak for verdipapirisering; derimot overføres kredittrisikoen knyttet til de underliggende eksponeringene gjennom en derivatkontrakt eller garantier. Dette medfører en ytterligere motpartsrisiko og potensiell kompleksitet, særlig med hensyn til derivatkontraktens innhold. Av disse grunnene bør STS-kriteriene ikke tillate syntetisk verdipapirisering.

Framskrittene EBA har gjort ifølge sin rapport fra desember 2015 når det gjelder å identifisere et sett mulige STS-kriterier for syntetisk verdipapirisering og definere «syntetisk verdipapirisering for balanseformål» og «syntetisk verdipapirisering for arbitrasjeformål», bør anerkjennes. Når EBA har fastsatt et sett med STS-kriterier som spesifikt gjelder syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål, bør Kommisjonen, for å fremme finansieringen av realøkonomien og særlig av SMB-er, som er de som har mest fordel av slike verdipapiriseringer, utarbeide en rapport og eventuelt vedta et forslag til regelverk for å utvide STS-bestemmelsene til å omfatte slike verdipapiriseringer. Kommisjonen bør imidlertid ikke foreslå noen tilsvarende utvidelse når det gjelder syntetiske verdipapiriseringer for arbitrasjeformål.

- 25) De underliggende eksponeringene som overføres fra selgeren til spesialforetaket for verdipapirisering, bør oppfylle klart definerte godkjenningkriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønsmessig grunnlag. Utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, bør i prinsippet ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning.
- 26) Underliggende eksponeringer bør ikke omfatte misligholdte eksponeringer eller eksponeringer mot skyldnere eller garantister som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til, befinner seg i særskilt angitte situasjoner med redusert kredittverdighet (for eksempel skyldnere som er erklært insolvente).

Denne standarden bør anses som oppfylt på grunnlag av opplysninger innhentet fra debitorer om eksponeringenes inngåelse, opplysninger innhentet fra initiativtakeren under dennes forvaltning av eksponeringene eller framgangsmåter for risikostyring, eller opplysninger som initiativtakeren har blitt meddelt av en tredjepart.

En forsiktig tilnærming bør få anvendelse på eksponeringer som er misligholdt og deretter omstrukturert. Å inkludere sistnevnte i gruppen av underliggende eksponeringer bør imidlertid ikke utelukkes i tilfeller der slike eksponeringer ikke har gitt opphav til nye restanser etter datoen for omstrukturering, som bør ha funnet sted minst ett år før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering. I slike tilfeller skal full gjennomskiktighet sikres gjennom rapportering av tilstrekkelige opplysninger.

- 27) For å sikre at investorene foretar grundige aktsomhetsvurderinger og legger til rette for vurderingen av underliggende risikoer, er det viktig at verdipapiriseringstransaksjonene er sikret med grupper av eksponeringer som er ensartede med hensyn til eiendelstype, for eksempel grupper av boliglån eller grupper av foretakslån, næringsseidoms-lån, leasingavtaler og kredittfasiliteter til foretak i samme kategori, eller grupper av billån og leasingavtaler for bil, eller grupper av kredittfasiliteter til enkeltpersoner til personlig, familiens eller husholdningens forbruk. De underliggende eksponeringene bør ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU. For å ta hensyn til de medlemsstatene der det er vanlig praksis at kredittinstitusjoner bruker obligasjoner i stedet for låneavtaler for å gi kreditt til ikke-finansielle foretak, bør det være mulig å inkludere slike obligasjoner, forutsatt at de ikke er notert på en handelsplass.
- 28) Det er viktig å hindre gjentakelse av modellen der lån ble gitt for umiddelbart videresalg (den såkalte «originate-to-distribute»-modellen). I slike situasjoner tilbyr långiverne kreditt på grunnlag av ufullstendige, svake retningslinjer ettersom de på forhånd vet at de tilknyttede risikoene til slutt blir solgt til tredjeparter. Eksponeringer som skal verdipapiriseres, bør altså inngås innenfor rammen av initiativtakerens eller den opprinnelige långiverens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarder som ikke bør være mindre strenge enn dem som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren anvender på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke skal verdipapiriseres. Fullstendige opplysninger om vesentlige endringer i kredittgivningsstandarder bør gis til potensielle investorer, og når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer, til organisatoren og andre parter som er direkte eksponert mot ABCP-transaksjonen. Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren bør ha tilstrekkelig erfaring med å inngå eksponeringer av tilsvarende art som dem som har blitt verdipapirisert. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, bør gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren. Vurderingen av låntakerens kredittverdighet bør i relevante tilfeller også oppfylle kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF⁽¹⁾ eller 2014/17/EU⁽²⁾ eller tilsvarende krav i tredjeland.
- 29) Å la tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonene i høy grad bero på salget av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eiendelene, skaper sårbarheter, som det også framgikk av den dårlige resultatutviklingen under finanskrisen for deler av markedet for verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i næringsseidom («commercial mortgage-backed securities», «CMBS»). Derfor bør CMBS ikke anses som STS-verdipapiriseringer.
- 30) Dersom det finnes opplysninger tilgjengelig om miljøvirkningene av verdipapiriseringenes underliggende eiendeler, bør initiativtakeren og organisatoren av slike verdipapiriseringer offentliggjøre dem.
- Derfor bør initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering av en STS-verdipapirisering der de underliggende eksponeringene er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om miljøprestasjonen for eiendelene som finansieres av slike boliglån, billån eller leasingavtaler for bil.
- 31) Dersom initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering ønsker å bruke STS-betegnelsen for sine verdipapiriseringer, bør investorer, vedkommende myndigheter og ESMA underrettes om at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene. Underretningen bør inneholde en redegjørelse for hvordan det enkelte STS-kriteriet er oppfylt. ESMA bør deretter offentliggjøre den på en liste over meldte STS-verdipapiriseringer som gjøres tilgjengelig på dens nettsted i informasjonsøyemed. Selv om en utstedelse av en verdipapirisering blir oppført på ESMA's liste over meldte STS-verdipapiriseringer, innebærer ikke dette at ESMA eller andre vedkommende myndigheter har bekreftet at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene. Initiativtakerne, organisatorene og spesialforetakene for verdipapirisering har alene ansvaret for at STS-kravene er oppfylt. Dette burde sikre at initiativtakere, organisatorer og spesialforetakene for verdipapirisering påtar seg ansvaret for sin påstand om at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene, og at markedet er gjennomsliktig.
- 32) Dersom en verdipapirisering ikke lenger oppfyller STS-kravene, bør initiativtakeren og organisatoren omgående underrette ESMA og den berørte vedkommende myndigheten om dette. Dersom en vedkommende myndighet har ilagt administrative sanksjoner med hensyn til en verdipapirisering som er meldt som STS, bør den nevnte vedkommende myndigheten umiddelbart underrette ESMA om dette slik at ESMA kan føre dem opp på listen over STS-meldinger og dermed underrette investorene om sanksjonene og om at STS-meldingene er pålitelige. Det er derfor i initiativtakernes og organisatorenes egen interesse at de avgir grundige meldinger for ikke å skade sitt omdømme.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/17/EU av 4. februar 2014 om kredittavtaler for brukere i forbindelse med fast eiendom til boligformål og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 av 28.2.2014, s. 34).

- 33) Investorene bør selv foreta aktsomhetsvurderinger av investeringer som står i forhold til den faktiske risikoen, men de bør kunne stole på STS-meldingen og opplysningene som initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har framlagt med hensyn til om en verdipapirisering oppfyller STS-kravene. De bør imidlertid ikke utelukkende eller automatisk basere seg på slike meldinger og opplysninger.
- 34) Det kan være nyttig for investorer, initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering å få tredjeparter til å kontrollere at en verdipapirisering er i samsvar med STS-kravene, noe som kan bidra til å øke tilliten til markedet for STS-verdipapiriseringer. Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kan også benytte tjenestene til en tredjepart som har tillatelse i samsvar med denne forordningen, til å vurdere om deres verdipapirisering oppfyller STS-kriteriene. Vedkommende tredjeparter bør være underlagt krav om tillatelse fra vedkommende myndigheter. Meldingen til ESMA og den påfølgende offentliggjøringen på ESMA's nettsted bør angi om en godkjent tredjepart har bekreftet at STS-kriteriene er oppfylt. Det er imidlertid avgjørende at investorene gjør sine egne vurderinger, tar ansvar for sine investeringsbeslutninger og ikke automatisk støtter seg på slike tredjeparter. At en tredjepart trekkes inn, bør ikke på noen måte innebære at det endelige rettslige ansvaret for å melde og behandle en verdipapiriseringstransaksjon som STS flyttes fra initiativtakerne, organisatorene og de institusjonelle investorene.
- 35) Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter og gi dem den nødvendige tilsyns-, undersøkelses- og sanksjonsmyndigheten. Administrative sanksjoner bør i prinsippet offentliggjøres. Ettersom investorer, initiativtakere, organisatorer, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering kan være etablert i ulike medlemsstater og stå under tilsyn av ulike vedkommende sektormyndigheter, er det viktig å sikre et nært samarbeid mellom de berørte vedkommende myndighetene, herunder Den europeiske sentralbank (ESB) når det gjelder de særskilte oppgavene den er tillagt ved rådsforordning (EU) nr. 1024/2013⁽¹⁾, og de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom gjensidig utveksling av opplysninger og bistand i forbindelse med tilsynsvirksomhet. Vedkommende myndigheter bør anvende sanksjoner bare når det gjelder forsettlig eller uaktsomme overtredelser. Anvendelsen av korrigerende tiltak bør ikke avhenge av at forsett eller uaktsomhet blir bevist. Når vedkommende myndigheter fastsetter typen av og nivået på den administrative sanksjonen eller det korrigerende tiltaket, bør de, når de vurderer den ansvarlige fysiske eller juridiske personens finansielle styrke, særlig ta hensyn til den ansvarlige juridiske personens samlede omsetning eller den ansvarlige fysiske personens årsinntekt og nettoeiendeler.
- 36) Vedkommende myndigheter bør nøye samordne tilsynet seg imellom og sikre ensartede beslutninger, særlig når det gjelder overtredelser av denne forordningen. Dersom en slik overtredelse gjelder en uriktig eller villedende melding, bør den vedkommende myndigheten som har avdekket overtredelsen, også underrette de europeiske tilsynsmyndighetene og de berørte vedkommende myndighetene i de berørte medlemsstatene. I tilfelle av uenighet mellom de vedkommende myndighetene bør ESMA og eventuelt Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene utøve sin myndighet til å gjennomføre bindende megling.
- 37) Kravene til bruk av betegnelsen «enkel, gjennomsiktig og standardisert» («simple, transparent and standardised», «STS») verdipapirisering er nye og vil med tiden bli nærmere spesifisert i EBAs retningslinjer og tilsynspraksis. For å unngå å avskrekke markedsdeltakerne fra å bruke denne betegnelsen bør vedkommende myndigheter ha mulighet til å gi initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering en frist på tre måneder for å rette opp i eventuell feil bruk av betegnelsen dersom den er brukt i god tro. Det bør forutsettes at initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har handlet i god tro dersom de ikke kunne vite at en verdipapirisering ikke oppfylte alle STS-kriteriene for å kunne betegnes som STS. I løpet av denne tiden bør den aktuelle verdipapiriseringen fortsatt anses å oppfylle STS-kriteriene og bør ikke strykes fra listen utarbeidet av ESMA i samsvar med denne forordningen.
- 38) Denne forordningen fremmer harmonisering av en rekke sentrale aspekter ved verdipapiriseringsmarkedet uten at det påvirker ytterligere markedsstyrt harmonisering av prosesser og praksis på verdipapiriseringsmarkedene. Av denne grunn er det avgjørende at markedsdeltakerne og deres yrkessammenslutninger fortsetter arbeidet med ytterligere standardisering av markedspraksis, særlig standardiseringen av hvordan verdipapiriseringer skal dokumenteres. Kommisjonen bør nøye overvåke og rapportere om det standardiseringsarbeidet markedsdeltakerne gjør.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

- 39) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁽¹⁾, 2009/138/EF⁽²⁾ og 2011/61/EU⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁽⁴⁾ og (EU) nr. 648/2012⁽⁵⁾ endres tilsvarende for å sikre at Unionens rettslige ramme blir i samsvar med denne forordningen med hensyn til bestemmelsene om verdipapirisering, hvis fremste formål er det indre markedes opprettelse og virkemåte, særlig ved å sikre like konkurransevilkår på det indre marked for alle institusjonelle investorer.
- 40) Når det gjelder endringene av forordning (EU) nr. 648/2012, bør OTC-derivatkontrakter inngått av spesialforetak for verdipapirisering, ikke være omfattet av clearingplikten, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Dette skyldes at motpartene i OTC-derivatkontrakter som er inngått med spesialforetak for verdipapirisering, er sikrede kreditorer i henhold til relevante verdipapiriseringsavtaler, og at det vanligvis foreligger tilstrekkelig vern mot motparts kreditt risiko. Når det gjelder derivater som ikke cleares sentralt, bør størrelsen på sikkerheten som kreves, også ta hensyn til verdipapiriseringsavtalenes særskilte struktur og det vernet som allerede er fastsatt der.
- 41) Det er en viss mulighet for substitusjon mellom obligasjoner med fortrinnsrett og verdipapiriseringer. For å forebygge risikoen for vridning og arbitrasje mellom bruken av verdipapiriseringer og bruken av obligasjoner med fortrinnsrett som følge av at OTC-derivatkontrakter behandles forskjellig avhengig av om de inngås av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett eller av spesialforetak for verdipapirisering, bør derfor forordning (EU) nr. 648/2012 endres for å sikre ensartet behandling av derivater som er knyttet til obligasjoner med fortrinnsrett, og derivater som er knyttet til verdipapiriseringer, med hensyn til clearingplikten og marginkravene for OTC-derivater som ikke cleares sentralt.
- 42) For å harmonisere tilsynsavgiftene som ESMA skal innkreve, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen når det gjelder nærmere angivelse av hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁶⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper der det arbeides med å utarbeide delegerede rettsakter.
- 43) For å presisere kravet om tilbakeholdelse av risiko og klargjøre nærmere kriteriene for ensartethet og hvilke eksponeringer som skal anses som ensartede i henhold til kravene om enkelhet, samtidig som det sikres at verdipapiriseringen av SMB-lån ikke påvirkes negativt, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av EBA med hensyn til de nærmere reglene om tilbakeholdelse av risiko, målingen av tilbakeholdelsesnivå, visse forbud som gjelder tilbakeholdt risiko, tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag og unntak for visse transaksjoner, samt angivelse av kriteriene for ensartethet og av hvilke underliggende eksponeringer som skal anses som ensartede. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA bør søke nært samarbeid med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.
- 44) For å legge til rette for at investorene skal få løpende, enkel og vederlagsfri tilgang til pålitelige opplysninger om verdipapiriseringer samt fastsette vilkårene for vedkommende myndigheters plikt til å samarbeide og utveksle opplysninger bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av ESMA med hensyn til følgende: Sammenlignbare opplysninger om underliggende eksponeringer og regelmessige investorrappporter, listen over rettmessige formål som reverdipapirisering er tillatt for, framgangsmåtene som gir verdipapiriseringsregistre mulighet til å kontrollere at de rapporterte opplysningene, søknadene om registrering eller de forenklete

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

(6) EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

søknadene om utvidet registrering er fullstendige og sammenhengende, opplysningene om verdipapiriseringen som skal framlegges av gjennomsiktighetshensyn, de operasjonelle standardene som kreves for innsamling, sammenstilling og sammenligning av opplysninger mellom verdipapiriseringsregistre, opplysningene som de utpekte enhetene har tilgang til, samt vilkårene for direkte tilgang, hvilke opplysninger som skal legges fram i forbindelse med STS-meldinger, hvilke opplysninger som skal legges fram for de vedkommende myndighetene i søknader om tillatelse til å utføre tredjepartskontroll, samt hvilke opplysninger som skal utveksles, og innholdet i og omfanget av underrettningsplikten. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerede rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør rådføre seg tett med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.

- 45) For å gjøre prosessen enklere for investorer, initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bør Kommisjonen også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av ESMA med hensyn til følgende: Malene som skal brukes når de skal gjøre opplysninger tilgjengelig for innehavere av verdipapiriseringssposisjoner, formatet på søknader om registrering og søknader om utvidet registrering av verdipapiriseringsregistre, malen for framlegging av opplysninger, malene som skal brukes for framlegging av opplysninger til verdipapiriseringsregistre, samtidig som det tas hensyn til løsninger som er utviklet av eksisterende innsamlere av verdipapiriseringsopplysninger, samt malen for STS-meldinger som vil gi investorer og vedkommende myndigheter tilstrekkelige opplysninger til å kunne vurdere om STS-kravene er oppfylt. Kommisjonen bør vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør rådføre seg tett med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.
- 46) Ettersom målene for denne forordningen, som er å fastsette en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for STS-verdipapirisering, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene ettersom verdipapiriseringsmarkedene er globale og like konkurransevilkår på det indre marked bør sikres for alle institusjonelle investorer og enheter som deltar i verdipapirisering, men på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 47) Denne forordningen bør få anvendelse på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.
- 48) For verdipapiriseringssposisjoner som er utestående per 1. januar 2019, bør initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kunne bruke betegnelsen «STS» dersom verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene, slik at visse krav oppfylles på meldingstidspunktet og andre krav på inngåelsestidspunktet. Derfor bør initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kunne inngi en STS-melding til ESMA i henhold til denne forordningen. Etterfølgende endringer av verdipapiriseringen bør godtas, forutsatt at verdipapiriseringen fortsatt oppfyller alle gjeldende STS-krav.
- 49) Aktsomhetskravene som anvendes i samsvar med gjeldende unionsrett fram til datoen for anvendelse av denne forordningen, bør fortsatt få anvendelse på verdipapiriseringer som er utstedt 1. januar 2011 eller senere, og på verdipapiriseringer som er utstedt før 1. januar 2011, dersom nye underliggende eksponeringer er lagt til eller blitt erstattet etter 31. desember 2014. De relevante bestemmelsene i delegerert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014⁽¹⁾ som angir kravene om tilbakeholdelse av risiko for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾, bør fortsatt få anvendelse fram til det tidspunktet de tekniske reguleringsstandardene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til denne forordningen får anvendelse. For å sikre den rettslige sikkerheten bør kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjensikringsforetak og forvaltere av alternative investeringsfond når det gjelder utestående verdipapiriseringssposisjoner per den datoen denne forordningen får anvendelse, fortsatt være omfattet av henholdsvis artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegerert forordning (EU) nr. 625/2014, artikkel 254 og 255 i delegerert forordning (EU) 2015/35 og artikkel 51 i delegerert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegerert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014 av 13. mars 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 gjennom tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kravene til investorer, organisatorer, opprinnelige långivere og initiativtakende institusjoner i forbindelse med eksponeringer mot overført kredittisiko (EUT L 174 av 13.6.2014, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Delegerert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, gjennomsiktighet og tilsyn (EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1).

For å sikre at initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering oppfyller sine krav om gjennom-siktighet fram til de tekniske reguleringsstandardene som skal vedtas av Kommisjonen i henhold til denne forordningen, får anvendelse, bør opplysningene nevnt i vedlegg I–VIII i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3⁽¹⁾ gjøres offentlig tilgjengelig.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL 1

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordningen fastsetter en generell ramme for verdipapirisering. Den definerer verdipapirisering og fastsetter krav om behørig aktsomhet, tilbakeholdelse av risiko og gjennomsiktighet for partene som deltar i verdipapiriseringer, kriterier for kredittgivning, krav som gjelder ved salg av verdipapiriseringer til ikke-profesjonelle kunder, et forbud mot reverdipapirisering, krav til spesialforetak for verdipapirisering samt vilkår og framgangsmåter for verdipapiriseringsregistre. Den fastsetter også en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer («STS-verdipapiriseringer»).
2. Denne forordningen får anvendelse på institusjonelle investorer og initiativtakere, organisatorer, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «verdipapirisering» en transaksjon eller en ordning der kredittrisikoen knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer blir delt opp i transjer som har samtlige av følgende egenskaper:
 - a) betalingene i forbindelse med transaksjonen eller ordningen avhenger av resultatutviklingen for eksponeringen eller gruppen av eksponeringer,
 - b) prioriteringen av transjer bestemmer fordelingen av tap i løpet av transaksjonens eller ordningens løpetid,
 - c) transaksjonen eller ordningen skaper ikke eksponeringer som har samtlige av egenskapene oppført i artikkel 147 nr. 8 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 2) «spesialforetak for verdipapirisering» et aksjeselskap, en trust eller en annen enhet, bortsett fra en initiativtaker eller organisator, som er etablert for å utføre en eller flere verdipapiriseringer, hvis virksomhet er begrenset til det som er hensiktsmessig for å utføre denne oppgaven, og hvis struktur har som formål å skille spesialforetakets forpliktelser fra initiativtakerens,
- 3) «initiativtaker» en enhet som
 - a) enten selv eller gjennom tilknyttede enheter, direkte eller indirekte, var part i den opprinnelige avtalen som skapte en debitors eller potensiell debitors forpliktelser eller potensielle forpliktelser som førte til verdipapirisering av eksponeringen, eller
 - b) kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem,
- 4) «reverdipapirisering» verdipapirisering der minst én av de underliggende eksponeringene er en verdipapiriseringsposisjon,
- 5) «organisator» en kredittinstitusjon, uten hensyn til om den ligger i Unionen eller ikke, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2014/65/EU som ikke er en initiativtaker, og som
 - a) oppretter og forvalter et program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller annen verdipapirisering som kjøper opp eksponeringer fra en tredjepart, eller

⁽¹⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3 av 30. september 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for opplysningskrav i forbindelse med strukturerte finansielle instrumenter (EUT L 2 av 6.1.2015, s. 57).

- b) oppretter et program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller annen verdipapirisering som kjøper opp eksponeringer fra en tredjepart og delegerer den daglige aktive porteføljeforvaltningen som omfattes av verdipapiriseringen, til en enhet med tillatelse til å drive slik virksomhet i samsvar med direktiv 2009/65/EF, direktiv 2011/61/EU eller direktiv 2014/65/EU,
- 6) «transje» et segment, fastsatt ved avtale, av den kredittrisikoen som er knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer, der en posisjon i segmentet medfører en risiko for kreditttap som er større eller mindre enn en posisjon på samme beløp i et annet segment, uten at det tas hensyn til kredittbeskyttelse som en tredjepart yter direkte til innehaverne av posisjoner i segmentet eller i andre segmenter,
- 7) «program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-program» et verdipapiriseringsprogram der de utstedte verdipapirene i hovedsak har form av sertifikater med sikkerhet i eiendeler, med en opprinnelig løpetid på høyst ett år,
- 8) «transaksjon med sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-transaksjon» en verdipapirisering i et ABCP-program,
- 9) «tradisjonell verdipapirisering» en verdipapirisering som innebærer at den økonomiske interessen i eksponeringene som verdipapiriseres, overføres ved at eierskapet til disse eksponeringene overføres fra initiativtakeren til et spesialforetak for verdipapirisering eller ved indirekte deltakelse av et spesialforetak for verdipapirisering, der de utstedte verdipapirene ikke utgjør noen betalingsforpliktelse for initiativtakeren,
- 10) «syntetisk verdipapirisering» en verdipapirisering der overføringen av risiko oppnås ved at det anvendes kredittderivater eller garantier, og der eksponeringene som verdipapiriseres, forblir eksponeringer for initiativtakeren,
- 11) «investor» en fysisk eller juridisk person som innehar en verdipapiriseringsposisjon,
- 12) «institusjonell investor» en investor som er enten
- a) et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF,
 - b) et gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 4 i direktiv 2009/138/EF,
 - c) et tjenestepensjonsforetak som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341⁽¹⁾ i samsvar med direktivets artikkel 2, med mindre en medlemsstat har valgt å unnta dette foretaket helt eller delvis fra anvendelsen av det nevnte direktivet i samsvar med artikkel 5 i det nevnte direktivet, eller en kapitalforvalter eller en godkjent enhet utpekt av et tjenestepensjonsforetak i henhold til artikkel 32 i direktiv (EU) 2016/2341,
 - d) en forvalter av alternative investeringsfond (AIF-forvalter) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfond i Unionen,
 - e) et forvaltningsselskap for en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2009/65/EF,
 - f) et internt forvaltet UCITS-fond som er et investeringsselskap som er godkjent i samsvar med direktiv 2009/65/EF, og som ikke har utpekt et forvaltningsselskap med tillatelse i henhold til det nevnte direktivet til å forestå forvaltningen,
 - g) en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til den nevnte forordningen, eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i den nevnte forordningen,
- 13) «forvalter» et foretak som forestår den daglige forvaltningen av en gruppe av kjøpte fordringer eller de underliggende kreditteksponeringene,
- 14) «likviditetsfasilitet» den verdipapiriseringsposisjonen som oppstår som følge av en kontraktsfestet avtale om å yte finansiering for å sikre at kontantstrømmene når investorene til rett tid,
- 15) «rullerende eksponering» en eksponering der låntakeres utestående beløp kan variere etter hvor mye disse låntakerne velger å låne og betale tilbake, opptil en avtalt grense,
- 16) «rullerende verdipapirisering» en verdipapirisering der selve verdipapiriseringsstrukturen er rullerende ved at eksponeringer legges til eller fjernes fra gruppen av eksponeringer, uavhengig av om eksponeringene rullerer,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341 av 14. desember 2016 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 354 av 23.12.2016, s. 37).

- 17) «bestemmelse om tidlig innløsning» en kontraktsbestemmelse i forbindelse med verdipapirisering av rullerende eksponeringer eller en rullerende verdipapirisering, der det kreves at investorenes verdipapiriseringssposisjoner, dersom særlig definerte hendelser inntreffer, skal innløses før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for disse posisjonene,
- 18) «førstetapstransje» den mest etterstilte transjen i en verdipapirisering, som er den første transjen som påføres tap på verdipapiriserte eksponeringer og dermed beskytter andretapstransjer og eventuelt transjer med høyere rang,
- 19) «verdipapiriseringssposisjon» en eksponering mot en verdipapirisering,
- 20) «opprinnelig långiver» en enhet som enten selv eller gjennom tilknyttede enheter, direkte eller indirekte, inngikk den opprinnelige avtalen som skapte en debitors eller potensiell debitors forpliktelse eller potensielle forpliktelser som førte til verdipapirisering av eksponeringen,
- 21) «fullt ut støttet ABCP-program» et ABCP-program som har den direkte, fullstendige støtten fra sin organisator ved at denne tilbyr spesialforetaket eller spesialforetakene for verdipapirisering en eller flere likviditetsfasiliteter som minst omfatter følgende:
 - a) alle likviditets- og kredittrisikoen for ABCP-programmet,
 - b) eventuelle vesentlige forringelsesrisikoen for eksponeringene som verdipapiriseres,
 - c) andre ABCP-transaksjonskostnader og kostnader på ABCP-programnivå som er nødvendige for å garantere investoren full betaling av ethvert beløp fra ABCP-et,
- 22) «fullt ut støttet ABCP-transaksjon» en ABCP-transaksjon som støttes av en likviditetsfasilitet, på transaksjonsnivå eller på ABCP-programnivå, og som minst omfatter samtlige av følgende:
 - a) alle likviditets- og kredittrisikoen for ABCP-transaksjonen,
 - b) eventuelle vesentlige forringelsesrisikoen for eksponeringene som verdipapiriseres i ABCP-transaksjonen,
 - c) andre ABCP-transaksjonskostnader og kostnader på ABCP-programnivå som er nødvendige for å garantere investoren full betaling av ethvert beløp fra ABCP-et,
- 23) «verdipapiriseringsregister» en juridisk person som sentralt samler inn og fører register over verdipapiriseringene.

Ved anvendelse av artikkel 10 i denne forordningen skal henvisninger til «transaksjonsregister» i artikkel 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 forstås som henvisninger til «verdipapiriseringsregister».

Artikkel 3

Salg av verdipapiriseringer til ikke-profesjonelle kunder

1. Selgeren av en verdipapiriseringssposisjon skal ikke selge en slik posisjon til en ikke-profesjonell kunde som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 11 i direktiv 2014/65/EU, med mindre samtlige av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Selgeren av verdipapiriseringssposisjonen har foretatt en egnethetstest i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i direktiv 2014/65/EU.
 - b) Selgeren av verdipapiriseringssposisjonen har på grunnlag av testen nevnt i bokstav a) forvissnet seg om at verdipapiriseringssposisjonen er egnet for vedkommende ikke-profesjonelle kunde.
 - c) Selgeren av verdipapiriseringssposisjonen oversender umiddelbart en rapport til den ikke-profesjonelle kunden om utfallet av egnethetstesten.
2. Dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt og den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter ikke overstiger 500 000 euro, skal selgeren, på grunnlag av opplysningene framlagt av den ikke-profesjonelle kunden i samsvar med nr. 3, sikre at den ikke-profesjonelle kunden til sammen ikke investerer mer enn 10 % av sin portefølje av finansielle instrumenter i verdipapiriseringssposisjoner, og at det opprinnelige beløpet som investeres i en eller flere verdipapiriseringssposisjoner, er på minst 10 000 euro.
3. Den ikke-profesjonelle kunden skal gi selgeren korrekte opplysninger om sin portefølje av finansielle instrumenter, herunder eventuelle investeringer i verdipapiriseringssposisjoner.
4. Ved anvendelse av nr. 2 og 3 skal den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter omfatte kontantinnskudd og finansielle instrumenter, men ikke finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet.

*Artikkel 4***Krav til spesialforetak for verdipapirisering**

Spesialforetak for verdipapirisering kan ikke være etablert i et tredjeland som et av følgende gjelder for:

- a) Tredjelandet er oppført på FATFs liste over ikke-samarbeidsvillige høyrisikojurisdiksjoner.
- b) Tredjelandet har ikke undertegnet en avtale med en medlemsstat som sikrer at tredjelandet fullt ut overholder standardene fastsatt i artikkel 26 i mønsteravtalen til Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) om beskatning av inntekter og kapital eller i OECDs mønsteravtale om utveksling av opplysninger i skattesaker, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

KAPITTEL 2

BESTEMMELSER SOM FÅR ANVENDELSE PÅ ALLE VERDIPAPIRISINGER*Artikkel 5***Aktsomhetskrav til institusjonelle investorer**

1. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, skal før de innehar en verdipapiriseringsposisjon, kontrollere følgende:

- a) Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren som er etablert i Unionen, ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren yte enhver kreditt som gir opphav til de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene i samsvar med artikkel 9 nr. 1 i denne forordningen.
- b) Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren er etablert i et tredjeland, skal initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren yte enhver kreditt som gir opphav til de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene for å sikre at kreditten gis på grunnlag av en grundig vurdering av skyldnerens kredittverdighet.
- c) Dersom initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er etablert i Unionen, skal de løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i samsvar med artikkel 6, og den institusjonelle investoren skal underrettes om tilbakeholdelsen av risiko i samsvar med artikkel 7.
- d) Dersom initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er etablert i et tredjeland, skal de løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse som under ingen omstendigheter skal være under 5 % som fastsatt i samsvar med artikkel 6, og underrette den institusjonelle investoren om tilbakeholdelsen av risiko.
- e) Initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering har, dersom det er relevant, gjort tilgjengelig opplysningene som kreves i henhold til artikkel 7, så ofte og på den måten som er angitt i den nevnte artikkelen.

2. Som unntak fra nr. 1 skal kravet i nr. 1 bokstav a) få anvendelse på organisatoren når det gjelder fullt ut støttede ABCP-transaksjoner. I slike tilfeller skal organisatoren kontrollere at en initiativtaker eller opprinnelig långiver som ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak, yter enhver kreditt som gir opphav til de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og har effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene i samsvar med artikkel 9 nr. 1.

3. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, skal før de innehar en verdipapiriseringsposisjon, foreta en aktsomhetsvurdering som gjør det mulig å vurdere risikoene som foreligger. Vurderingen skal minst omfatte følgende:

- a) Risikofaktorene ved den enkelte verdipapiriseringsposisjonen og de underliggende eksponeringene.
- b) Alle strukturelle trekk ved verdipapiriseringen som vil kunne ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringsposisjonen, herunder avtalefestet prioritering av betalinger og betalingsrelaterte utløsende faktorer, kredittforbedringer, likviditetsforbedringer, utløsende faktorer når det gjelder markedsverdi og transaksjonsspesifikke definisjoner av mislighold.

- c) Når det gjelder verdipapiriseringsposisjoner som meldes som STS i samsvar med artikkel 27, hvorvidt den aktuelle verdipapireringen oppfyller kravene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 samt artikkel 27. Institusjonelle investorer kan, i den grad det er hensiktsmessig, støtte seg på STS-meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1 og på de opplysningene som initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har framlagt om at STS-kravene er oppfylt, uten utelukkende eller automatisk å støtte seg på denne meldingen eller opplysningene.

Når det gjelder et fullt ut støttet ABCP-program, skal institusjonelle investorer i sertifikatet utstedt av det aktuelle ABCP-programmet, uten hensyn til første ledd bokstav a) og b), vurdere særtrekkene ved ABCP-programmet og den fullstendige likviditetsstøtten.

4. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, og som innehar en verdipapiriseringsposisjon, skal minst gjøre følgende:

- a) Innføre hensiktsmessige skriftlige framgangsmåter som står i forhold til verdipapiriseringsposisjonens risikoprofil og eventuelt posisjoner i og utenfor den institusjonelle investorens handelsportefølje, for løpende å kunne overvåke samsvaret med nr. 1 og 3 og resultatutviklingen for verdipapiriseringsposisjonen og de underliggende eksponeringene.

Dersom det er relevant for verdipapireringen og de underliggende eksponeringene, skal de skriftlige framgangsmåtene omfatte overvåking av eksponeringstypen, prosentdelen av lån som er ubetalt mer enn 30, 60 og 90 dager etter forfall, misligholdsrater, forskuddsbetalingsrater, oppsagte lån, inndrivelsesrater, gjenkjøp, endringer av lån, betalingspauser, type sikkerhet og beboelse, frekvensfordelingen av kredittskår eller andre målinger av kredittverdigheten for de underliggende eksponeringene, bransjemessig og geografisk diversifisering og frekvensfordelingen av belåningsgraden med intervallbredder som gjør det lettere å foreta en hensiktsmessig følsomhetsanalyse. Dersom de underliggende eksponeringene selv består av verdipapiriseringsposisjoner, som tillatt i henhold til artikkel 8, skal institusjonelle investorer også overvåke de underliggende eksponeringene for disse posisjonene.

- b) Når det gjelder andre verdipapiriseringer enn et fullt ut støttet ABCP-program, regelmessig gjennomføre stresstesting av de kontantstrømmene og verdiene av sikkerheten som er stilt for de underliggende eksponeringene, eller i mangel av tilstrekkelige opplysninger om kontantstrømmer og verdiene av sikkerhetsstillelsen, stresstesting av tapsforutsetninger som tar hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder risikoen knyttet til verdipapiriseringsposisjonen.
- c) Når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer, regelmessig gjennomføre stresstesting av organisatorens solvens og likviditet.
- d) Sikre intern rapportering til sitt ledelsesorgan slik at ledelsesorganet er kjent med de vesentlige risikoene som oppstår som følge av verdipapiriseringsposisjonen, og slik at disse risikoene styres på en tilfredsstillende måte.
- e) På anmodning kunne godtgjøre overfor sine vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av verdipapiriseringsposisjonen og dens underliggende eksponeringer, og at de har innført skriftlige retningslinjer og framgangsmåter for å styre risikoene ved verdipapiriseringsposisjonen og for å dokumentere kontrollene og aktsomhetsvurderingene i samsvar med nr. 1 og 2 og alle andre relevante opplysninger.
- f) Når det gjelder eksponeringer mot fullt ut støttede ABCP-programmer, på anmodning kunne godtgjøre overfor sine vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av organisatorens kredittkvalitet og av vilkårene for likviditetsfasiliteten som er gitt.

5. Uten at det berører nr. 1–4 i denne artikkelen, kan en institusjonell investor som har gitt en annen institusjonell investor fullmakt til å treffe beslutninger om forvaltningen av investeringer som kan innebære at den eksponeres mot en verdipapirisering, pålegge den forvaltende parten å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne artikkelen med hensyn til enhver eksponering mot en verdipapirisering som følge av disse beslutningene. Medlemsstatene skal sikre at når en institusjonell investor i henhold til dette nummeret pålegges å oppfylle forpliktelsene for en annen institusjonell investor og unnlater å gjøre dette, kan eventuelle sanksjoner i henhold til artikkel 32 og 33 ilegges den forvaltende parten og ikke den institusjonelle investoren som eksponeres mot verdipapireringen.

Artikkel 6

Tilbakeholdelse av risiko

1. Initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i en verdipapirisering skal løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i verdipapireringen på minst 5 %. Denne interessen skal måles når eksponeringen inngås, og skal fastsettes på grunnlag av den pålydende verdien av poster utenfor balansen. Dersom initiativtakeren,

organisatoren eller den opprinnelige långiveren ikke har avtalt seg imellom hvem som skal beholde den vesentlige netto økonomiske interessen, er det initiativtakeren som skal beholde den vesentlige netto økonomiske interessen. Tilbakeholdelseskravene skal ikke anvendes flere ganger for samme verdipapirisering. Den vesentlige netto økonomiske interessen skal ikke fordeles på ulike typer tilbakeholdende enheter og skal ikke være gjenstand for noen kreditt-risikoreduksjon eller sikring.

Ved anvendelse av denne artikkelen skal en enhet ikke anses som initiativtaker dersom enheten ble etablert eller driver virksomhet utelukkende for å verdipapirisere eksponeringer.

2. Initiativtakere skal ikke velge ut eiendeler for overføring til spesialforetaket for verdipapirisering med sikte på å gjøre tapene på eiendelene som er overført til spesialforetaket for verdipapirisering, målt over hele transaksjonens løpetid, eller inntil fire år dersom transaksjonen har en løpetid på mer enn fire år, større enn tapene i samme periode på sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse. Dersom den vedkommende myndigheten finner bevis som tilsier at dette forbudet er overtrådt, skal den vedkommende myndigheten undersøke resultatutviklingen for eiendelene som er overført til spesialforetaket for verdipapirisering, og sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse. Dersom de overførte eiendelene som følge av initiativtakerens forsettlige handlinger har en vesentlig dårligere resultatutvikling enn de tilsvarende eiendelene i initiativtakerens balanse, skal den vedkommende myndigheten ilegge en sanksjon i henhold til artikkel 32 og 33.

3. Bare følgende metoder skal anses som tilbakeholdelse av en vesentlig netto økonomisk interesse på minst 5 % i henhold til nr. 1:

- a) Tilbakeholdelse av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av transjene som er solgt eller overført til investorer.
- b) Ved rullerende verdipapiriseringer eller verdipapirisering av rullerende eksponeringer, tilbakeholdelse av initiativtakerens interesse på minst 5 % av den pålydende verdien av hver enkelt av de verdipapiriserte eksponeringene.
- c) Tilbakeholdelse av tilfeldig utvalgte eksponeringer som tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, når slike ikke-verdipapiriserte eksponeringer ellers ville blitt verdipapirisert i verdipapiriseringen, forutsatt at antallet potensielt verdipapiriserte eksponeringer er minst 100 når eksponeringen inngås.
- d) Tilbakeholdelse av førstetapstransjen og dersom denne tilbakeholdelsen ikke utgjør 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, om nødvendig andre transjer med samme eller en strengere risikoprofil enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfaller tidligere enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, slik at tilbakeholdelsen samlet tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.
- e) Tilbakeholdelse av en førstetapseksponering på minst 5 % av hver verdipapirisert eksponering i verdipapiriseringen.

4. Dersom et blandet finansielt holdingselskap som er etablert i Unionen i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF⁽¹⁾, en morinstitusjon eller et finansielt holdingselskap som er etablert i Unionen, eller et av dets datterforetak i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, som initiativtaker eller organisator verdipapirisere eksponeringer fra en eller flere kredittinstitusjoner, verdipapirforetak eller andre finansinstitusjoner som er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, kan kravene nevnt i nr. 1 oppfylles på grunnlag av den konsoliderte stillingen til den tilknyttede morinstitusjonen, det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er etablert i Unionen.

Første ledd får ikke anvendelse med mindre kredittinstitusjonene, verdipapirforetakene eller finansinstitusjonene som inngikk de verdipapiriserte eksponeringene, oppfyller kravene fastsatt i artikkel 79 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽²⁾ og i god tid gir initiativtakeren, organisatoren og morkredittinstitusjonen i Unionen, det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er etablert i Unionen, de opplysningene som er nødvendige for å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 5 i denne forordningen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat, og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

5. Nr. 1 får ikke anvendelse når de verdipapiriserte eksponeringene er eksponeringer mot eller eksponeringer som er fullt ut, ubetinget og ugjenkallelig garantert av

- a) sentralmyndigheter eller sentralbanker,
- b) regionale og lokale myndigheter og offentlige foretak i medlemsstatene i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 8 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- c) institusjoner som er gitt en risikovekt på høyst 50 % i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- d) nasjonale støttebanker eller -institusjoner i henhold til artikkel 2 punkt 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/1017⁽¹⁾, eller
- e) de multilaterale utviklingsbankene oppført i artikkel 117 i forordning (EU) nr. 575/2013.

6. Nr. 1 får ikke anvendelse på transaksjoner som er basert på en klar, gjennomiktig og tilgjengelig indeks, der de underliggende referanseenheter er identiske med dem som utgjør en indeks over enheter som handles bredt, eller som er andre omsettelige verdipapirer enn verdipapiriseringsposisjoner.

7. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner (EIOPA), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere kravet om tilbakeholdelse av risiko nærmere, særlig med hensyn til

- a) reglene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til nr. 3, herunder oppfyllelse av tilbakeholdelseskravet gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse,
- b) måling av tilbakeholdelsesnivået nevnt i nr. 1,
- c) forbudet mot sikring eller salg av den tilbakeholdte interessen,
- d) vilkårene for tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag i samsvar med nr. 4,
- e) vilkårene for unntak for transaksjoner som er basert på en klar, gjennomiktig og tilgjengelig indeks som nevnt i nr. 6.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 7

Gjennomiktighetskrav for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering

1. I samsvar med nr. 2 i denne artikkelen skal initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i en verdipapirisering gjøre minst følgende opplysninger tilgjengelig for innehavere av en verdipapiriseringsposisjon, for de vedkommende myndighetene som nevnt i artikkel 29 og, på anmodning, for potensielle investorer:

- a) Opplysninger om de underliggende eksponeringene hvert kvartal, eller når det gjelder ABCP, opplysninger om de underliggende fordringene eller kredittfordringene hver måned.
- b) All underliggende dokumentasjon som er nødvendig for å forstå transaksjonen, herunder, men ikke begrenset til, dersom det er relevant, følgende dokumenter:
 - i) Det endelige tilbudsdokumentet eller prospektet sammen med de avsluttende transaksjonsdokumentene, men unntatt juridiske uttalelser.
 - ii) Ved tradisjonell verdipapirisering, avtalen om salg av eiendelen, avtalen om tildeling, novasjon eller overføring samt eventuelle relevante forvaltningserklæringer.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/1017 av 25. juni 2015 om Det europeiske fondet for strategiske investeringer, Det europeiske senteret for investeringsrådgivning og Den europeiske portalen for investeringsprosjekter og om endring av forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 – Det europeiske fondet for strategiske investeringer (EUT L 169 av 1.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

- iii) Derivatkontrakter og garantiavtaler samt alle relevante dokumenter knyttet til avtaler om sikkerhetsstillelse dersom eksponeringene som verdipapiriseres, forblir eksponeringer for initiativtakeren.
- iv) Avtaler om forvaltning, reserveforvaltning, administrasjon og likviditetsstyring.
- v) Forvaltningsfullmakt, sikkerhetsdokument, agenturavtale, bankkontoavtale, avtale om investeringsgaranti, avtale om innlemmede vilkår eller masterfondsramme eller definisjoner, eventuelt juridisk dokumentasjon med tilsvarende rettsgyldighet.
- vi) Relevante avtaler mellom kreditorer, dokumentasjon på derivater, avtaler om etterstilte lån, avtaler om etableringslån og avtaler om likviditetsfasiliteter.

Den underliggende dokumentasjonen skal inneholde en detaljert beskrivelse av prioriteringen av betalinger i verdipapiriseringen.

- c) Dersom et prospekt ikke er utarbeidet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF⁽¹⁾, et sammendrag av transaksjonen eller en oversikt over hovedtrekkene ved verdipapiriseringen, herunder, dersom det er relevant,
 - i) nærmere opplysninger om transaksjonens struktur, herunder strukturdiagrammer med en oversikt over transaksjonen, kontantstrømmene og eierstrukturen,
 - ii) nærmere opplysninger om eksponeringens egenskaper, kontantstrømmer, tapsfordeling, funksjoner for kreditt forbedring og likviditetsstøtte,
 - iii) opplysninger om stemmeretter for innehaverne av en verdipapiriseringssposisjon og deres forhold til andre sikrede kreditorer,
 - iv) en liste over alle utløsende faktorer og hendelser nevnt i dokumentene framlagt i samsvar med bokstav b) som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringssposisjonen,
- d) når det gjelder STS-verdipapiriseringer, STS-meldingen nevnt i artikkel 27,
- e) investorrapporter hvert kvartal, eller når det gjelder ABCP, investorrapporter hver måned, med følgende innhold:
 - i) alle vesentlige og relevante opplysninger om kredittkvalitet og resultatutvikling for underliggende eksponeringer,
 - ii) opplysninger om hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger eller utskiftingen av motparter, og når det gjelder verdipapiriseringer som ikke er ABCP-transaksjoner, opplysninger om kontantstrømmer generert av de underliggende eksponeringene og av verdipapiriseringens forpliktelser,
 - iii) opplysninger om den tilbakeholdte risikoen, herunder opplysninger om hvilken av metodene fastsatt i artikkel 6 nr. 3 som er anvendt, i samsvar med artikkel 6,
- f) all innsideinformasjon knyttet til verdipapiriseringen som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering er forpliktet til å offentliggjøre i samsvar med artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014⁽²⁾ om innsidehandel og markedsmanipulering,
- g) dersom bokstav f) ikke får anvendelse, alle betydelige hendelser som for eksempel
 - i) en vesentlig overtrødelse av forpliktelsene fastsatt i dokumentene som gjøres tilgjengelig i samsvar med bokstav b), herunder korrigerende tiltak, fritak eller godkjenning som senere blir framlagt i forbindelse med en slik overtrødelse,
 - ii) en endring i de strukturelle trekkene som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringen,
 - iii) en endring i risikofaktorene ved verdipapiriseringen eller de underliggende eksponeringene som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringen,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmissbruk (markedsmissbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).

- iv) når det gjelder STS-verdipapiriseringer, dersom verdipapiriseringen ikke lenger oppfyller STS-kravene, eller dersom vedkommende myndigheter har truffet korrigerende eller administrative tiltak,
- v) enhver vesentlig endring av transaksjonsdokumentene.

Opplysningene beskrevet i første ledd bokstav b), c) og d) skal gjøres tilgjengelig før prisen fastsettes.

Opplysningene beskrevet i første ledd bokstav a) og e) skal gjøres tilgjengelig samtidig hvert kvartal og senest én måned etter forfallsdatoen for betaling av renter, eller når det gjelder ABCP-transaksjoner, senest én måned etter utløpet av den perioden rapporten gjelder.

Når det gjelder ABCP-programmer, skal opplysningene beskrevet i første ledd bokstav a), bokstav c) ii) og bokstav e) i) gjøres tilgjengelig i sammenfattet form for innehavere av verdipapiriseringsposisjoner og, på anmodning, for potensielle investorer. Låneopplysninger skal gjøres tilgjengelig for organisatoren og, på anmodning, for vedkommende myndigheter.

Uten at det berører anvendelsen av forordning (EU) nr. 596/2014, skal opplysningene beskrevet i første ledd bokstav f) og g) gjøres tilgjengelig umiddelbart.

Ved anvendelse av dette nummeret skal initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i en verdipapirisering overholde nasjonal rett og unionsretten om vern av fortrolige opplysninger og behandling av personopplysninger, for å unngå mulige brudd på regelverket og på eventuell taushetsplikt om opplysninger knyttet til kunden, den opprinnelige långiveren eller debitoren, med mindre de fortrolige opplysningene er anonymiserte eller sammenfattede.

Særlig når det gjelder opplysningene nevnt i første ledd bokstav b), kan initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering legge fram et sammendrag av den aktuelle dokumentasjonen.

Vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 29 skal kunne anmode om å få utlevert de fortrolige opplysningene de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

2. Initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal seg imellom utpeke én enhet som skal oppfylle opplysningskravene i henhold til nr. 1 første ledd bokstav a), b), d), e), f) og g).

Den enheten som blir utpekt i samsvar med første ledd, skal gjøre opplysningene om en verdipapiriseringstransaksjon tilgjengelig gjennom et verdipapiriseringsregister.

Forpliktelsene nevnt i andre og fjerde ledd får ikke anvendelse på verdipapiriseringer som det i henhold til direktiv 2003/71/EF ikke er plikt til å utarbeide prospekter for.

Dersom det ikke er registrert noe verdipapiriseringsregister i samsvar med artikkel 10, skal enheten som blir utpekt for å oppfylle kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, gjøre opplysningene tilgjengelig via et nettsted som

- a) har et velfungerende system for kontroll av datakvaliteten,
- b) er underlagt egnede styringsstandarder og skal sikre vedlikehold og drift av en egnet organisasjonsstruktur, som sikrer kontinuitet og at nettstedet fungerer etter hensikten,
- c) er omfattet av systemer, kontroller og framgangsmåter, som identifiserer alle relevante kilder til operasjonell risiko,
- d) har systemer som sikrer vern og integritet for de opplysningene som mottas, og rask registrering av opplysningene, og
- e) gjør det mulig å oppbevare opplysningene i minst fem år etter utløpet av verdipapiriseringen.

Enheten som har ansvar for å rapportere opplysningene, og verdipapiriseringsregisteret der opplysningene gjøres tilgjengelig, skal angis i dokumentasjonen om verdipapiriseringen.

3. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 første ledd bokstav a) og e), samtidig som det tas hensyn til hvor nyttige opplysningene er for innehaveren av verdipapiriseringsposisjonen, om verdipapiriseringsposisjonen er av kortsiktig art, og dersom det gjelder en ABCP-transaksjon, om den er fullt ut støttet av en organisator.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av opplysningene som skal angis i samsvar med nr. 3, skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet på opplysningene ved hjelp av standardiserte maler.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Forbud mot reverdipapirisering

1. De underliggende eksponeringene som brukes i en verdipapirisering, skal ikke omfatte verdipapiriseringssposisjoner.

Som unntak får første ledd ikke anvendelse på

- a) verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, og
- b) verdipapiriseringer som skal brukes for rettmessige formål som fastsatt i nr. 3, der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.

2. En vedkommende myndighet som er utpekt i henhold til artikkel 29 nr. 2, 3 eller 4, alt etter hva som er relevant, kan gi en enhet som står under dens tilsyn, tillatelse til å legge verdipapiriseringssposisjoner inn som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering dersom den nevnte vedkommende myndigheten anser at bruken av en reverdipapirisering har et rettmessig formål i henhold til nr. 3.

Dersom enheten under tilsyn er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal den vedkommende myndigheten nevnt i første ledd i dette nummeret, rådføre seg med krisehåndteringsmyndigheten og enhver annen myndighet som er relevant for enheten, før det gis tillatelse til legge verdipapiriseringssposisjoner til som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering. Et slikt samråd skal ikke vare i mer enn 60 dager fra den datoen da den vedkommende myndigheten underretter krisehåndteringsmyndigheten og eventuelle andre myndigheter som er relevante for denne enheten, om behovet for samråd.

Dersom samrådet fører til en beslutning om å gi tillatelse til bruk av verdipapiriseringssposisjoner som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering, skal den vedkommende myndigheten underrette ESMA om dette.

3. Ved anvendelse av denne artikkelen skal følgende anses som rettmessige formål:

- a) Tilretteleggelse for avvikling av en kredittinstitusjon, et verdipapirforetak eller en finansinstitusjon.
- b) Sikring av en kredittinstitusjons, et verdipapirforetaks eller en finansinstitusjons lønnsomhet ved fortsatt drift for å unngå avvikling.
- c) Dersom de underliggende eksponeringene blir misligholdte, ivareta investorenes interesser.

4. Et fullt ut støttet ABCP-program skal ikke anses som en reverdipapirisering i henhold til denne artikkelen, forutsatt at ingen av ABCP-transaksjonene innenfor programmet er reverdipapiriseringer, og at kredittforbedringen ikke innebærer at det opprettes et nytt transjesjikt på programnivå.

5. For å avspeile markedsutviklingen for andre reverdipapiriseringer som er gjennomført for rettmessige formål, samtidig som det tas hensyn til de overordnede målene om finansiell stabilitet og ivaretaking av investorenes interesser, kan ESMA i nært samarbeid med EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å supplere listen over rettmessige formål fastsatt i nr. 3.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen. Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 9***Kriterier for kredittgivning**

1. Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere skal anvende de samme solide og veldefinerte kriteriene for kredittgivning på eksponeringer som skal verdipapiriseres, som på ikke-verdipapiriserte eksponeringer. For dette formålet skal de samme klart fastsatte prosessene for godkjenning og, dersom det er relevant, endring, fornyelse og refinansiering av kreditt anvendes. Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere skal ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene for å sikre at kredittgivningen er basert på en grundig vurdering av skyldnerens kredittverdighet, som tar tilstrekkelig hensyn til faktorer som er relevante for å kontrollere sannsynligheten for at skyldner vil oppfylle sine forpliktelser i henhold til kredittavtalen.
2. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån som er tatt opp etter at direktiv 2014/17/EU trådte i kraft, skal denne gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren.
3. Dersom en initiativtaker kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem, skal initiativtakeren kontrollere at den enheten som var direkte eller indirekte involvert i den opprinnelige avtalen som skapte forpliktelsene eller de potensielle forpliktelsene som skal verdipapiriseres, oppfyller kravene nevnt i nr. 1.
4. Nr. 3 får ikke anvendelse dersom
 - a) den opprinnelige avtalen som skapte en debitors eller potensiell debitors forpliktelser eller potensielle forpliktelser, ble inngått før direktiv 2014/17/EU trådte i kraft, og
 - b) initiativtakeren som kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem, overholder de forpliktelsene som initiativtakere skulle oppfylle i henhold til artikkel 21 nr. 2 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014 for 1. januar 2019.

KAPITTEL 3

VILKÅR OG FRAMGANGSMÅTER FOR REGISTRERING AV ET VERDIPAPIRISERINGSREGISTER*Artikkel 10***Registrering av et verdipapiriseringsregister**

1. For det formålet som følger av artikkel 5, skal et verdipapiriseringsregister registreres hos ESMA på de vilkårene og etter den framgangsmåten som er fastsatt i denne artikkelen.
2. For å kunne bli registrert i henhold til denne artikkelen skal et verdipapiriseringsregister være en juridisk person etablert i Unionen, anvende framgangsmåter for å kontrollere at opplysningene som rapporteres til det i henhold til artikkel 7 nr. 1 i denne forordningen, er fullstendige og sammenhengende, og oppfylle kravene i artikkel 78, 79 og 80 nr. 1–3 og nr. 5 og 6 i forordning (EU) nr. 648/2012. Ved anvendelse av denne artikkelen skal henvisninger i artikkel 78 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikkel 9 i den nevnte forordningen forstås som henvisninger til artikkel 5 i denne forordningen.
3. Registreringen av et verdipapiriseringsregister skal gjelde for hele Unionen.
4. Et registrert verdipapiriseringsregister skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Et verdipapiriseringsregister skal uten unødig opphold underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for registrering.
5. Et verdipapiriseringsregister skal sende et av følgende til ESMA:
 - a) En søknad om registrering.
 - b) En søknad om utvidet registrering ved anvendelse av artikkel 7 i denne forordningen, dersom transaksjonsregisteret allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller kapittel III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365⁽¹⁾.

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/2365 av 25. november 2015 om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 1).

6. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når verdipapiriseringsregisteret skal legge fram ytterligere opplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette verdipapiriseringsregisteret om dette.

7. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer innholdet i følgende:

- a) Framgangsmåtene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen som verdipapiriseringsregistrene skal anvende for å kontrollere at opplysningene som gjøres tilgjengelig for dem i henhold til artikkel 7 nr. 1, er fullstendige og sammenhengende.
- b) Søknaden om registrering nevnt i nr. 5 bokstav a).
- c) En forenklet søknad om utvidet registrering som nevnt i nr. 5 bokstav b).

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for både

- a) søknaden om registrering nevnt i nr. 5 bokstav a),
- b) søknaden om utvidet registrering nevnt i nr. 5 bokstav b).

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal ESMA utarbeide et forenklet format for å unngå overlappende framgangsmåter.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 11

Underretning til og samråd med vedkommende myndigheter for registreringen eller utvidelsen av registreringen

1. Dersom et verdipapiriseringsregister som søker om registrering eller utvidet registrering som transaksjonsregister, er en enhet som er godkjent eller registrert av en vedkommende myndighet i den medlemsstaten der den er etablert, skal ESMA uten unødig opphold underrette og rådspørre den nevnte vedkommende myndigheten før registreringen eller utvidelsen av registreringen av verdipapiriseringsregisteret.

2. ESMA og den berørte vedkommende myndigheten skal utveksle alle opplysninger som er nødvendige for registreringen eller utvidelsen av en registrering av verdipapiriseringsregisteret, og for tilsynet med at enheten overholder vilkårene for registrering eller tillatelse i den medlemsstaten der den er etablert.

Artikkel 12

Behandling av søknaden

1. ESMA skal innen 40 virkedager fra underretningen nevnt i artikkel 10 nr. 6 behandle søknaden om registrering eller utvidelse av registrering på grunnlag av hvorvidt verdipapiriseringsregisteret oppfyller kravene i dette kapittelet og vedta en fullstendig begrunnet beslutning om å godta eller avslå en registrering eller en utvidelse av registreringen.

2. ESMA's beslutning i henhold til nr. 1 får virkning den femte virkedagen etter at den ble vedtatt.

Artikkel 13

Underretning om ESMAAs beslutninger om registrering eller en utvidelse av registreringen

1. Dersom ESMA vedtar en beslutning i henhold til artikkel 12 eller tilbakekaller registreringen i henhold til artikkel 15 nr. 1, skal ESMA innen fem virkedager underrette verdipapiriseringsregisteret om dette med en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

ESMA skal uten unødig opphold underrette den vedkommende myndigheten som nevnt i artikkel 11 nr. 1 om sin beslutning.

2. ESMA skal uten unødig opphold underrette Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.
3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over verdipapiriseringsregistre som er registrert i samsvar med denne forordningen. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til nr. 1.

Artikkel 14

ESMAAs myndighet

1. Den myndigheten som gis ESMA i henhold til artikkel 61–68, 73 og 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, sammenholdt med vedlegg I og II til den nevnte forordningen, skal også utøves med hensyn til denne forordningen. Henvisninger til artikkel 81 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012 i vedlegg I til den nevnte forordningen skal forstås som henvisninger til artikkel 17 nr. 1 i denne forordningen.

2. Den myndigheten som i henhold til artikkel 61–63 i forordning (EU) nr. 648/2012 er gitt ESMA, en tjenestemann hos ESMA eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes for å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

Artikkel 15

Tilbakekalling av registrering

1. Uten at det berører artikkel 73 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal ESMA tilbakekalle registreringen av et verdipapiriseringsregister dersom verdipapiriseringsregisteret

- a) uttrykkelig gir avkall på registreringen eller ikke har levert tjenester de seneste seks månedene,
- b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene for registreringen.

2. ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndigheten nevnt i artikkel 11 nr. 1 om sin beslutning om å tilbakekalle registreringen av et verdipapiriseringsregister.

3. En vedkommende myndighet i en medlemsstat der verdipapiriseringsregisteret leverer tjenester og utøver virksomhet, som anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av registreringen av det aktuelle verdipapiriseringsregisteret er oppfylt. Dersom ESMA beslutter ikke å tilbakekalle registreringen av det aktuelle verdipapiriseringsregisteret, skal ESMA gi en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

4. Den vedkommende myndigheten som er nevnt i nr. 3 i denne artikkelen, skal være den myndigheten som er utpekt i henhold til artikkel 29 i denne forordningen.

Artikkel 16

Tilsynsavgifter

1. ESMA skal pålegge verdipapiriseringsregistre avgifter i samsvar med denne forordningen og i samsvar med de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til nr. 2 i denne artikkelen.

Disse avgiftene skal stå i forhold til det aktuelle verdipapiriseringsregisterets omsetning og fullt ut dekke ESMAAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med verdipapiriseringsregistre samt refusjon av eventuelle kostnader som de vedkommende myndighetene pådrar seg som resultat av en delegering av oppgaver i henhold til artikkel 14 nr. 1 i denne forordningen. Når det i artikkel 14 nr. 1 i denne forordningen vises til artikkel 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal henvisninger til artikkel 72 nr. 3 i den nevnte forordningen forstås som henvisninger til nr. 2 i denne artikkelen.

Dersom et transaksjonsregister allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller kapittel III i forordning (EU) 2015/2365, skal avgiftene nevnt i første ledd i dette nummeret bare justeres for å gjenspeile ytterligere nødvendige utgifter og kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med verdipapiriseringsregistre i henhold til denne forordningen.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 47 for å utfylle denne forordningen med hensyn til nærmere angivelse av hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales.

Artikkel 17

Tilgang til opplysninger i et verdipapiriseringsregister

1. Uten at det berører artikkel 7 nr. 2, skal et verdipapiriseringsregister samle inn og oppbevare opplysninger om verdipapiriseringer. Det skal gi direkte og umiddelbar tilgang vederlagsfritt for alle følgende enheter slik at de kan ivareta sitt ansvar og sine oppgaver og forpliktelser:

- a) ESMA.
- b) EBA.
- c) EIOPA.
- d) ESRB.
- e) Berørte medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB), herunder Den europeiske sentralbank (ESB) når banken utfører sine oppgaver innenfor en felles tilsynsordning i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013.
- f) Berørte myndigheter hvis respektive tilsynsansvar og -oppgaver omfatter transaksjoner, markeder, deltakere og eiendeler som omfattes av denne forordningens virkeområde.
- g) Krisehåndteringsmyndighetene utpekt i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁽¹⁾.
- h) Det felles krisehåndteringsråd opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁽²⁾.
- i) Myndighetene nevnt i artikkel 29.
- j) Investorer og potensielle investorer.

2. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA og samtidig som det tas hensyn til behovene til enhetene nevnt i nr. 1, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter

- a) nærmere opplysninger om verdipapiriseringen nevnt i nr. 1 som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 7 nr. 1,
- b) de operasjonelle standardene som kreves for å muliggjøre rettidig, strukturert og omfattende
 - i) innsamling av opplysninger som gjøres av verdipapiriseringsregistre,
 - ii) sammenstilling og sammenligning av opplysninger mellom verdipapiriseringsregistre,
- c) hvilke opplysninger enhetene nevnt i nr. 1 skal ha tilgang til, samtidig som det tas hensyn til deres oppgaver og særlige behov,
- d) vilkårene for at enhetene nevnt i nr. 1 skal få direkte og umiddelbar tilgang til opplysninger i verdipapiriseringsregistre.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av nr. 2 skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter de standardiserte malene som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering skal bruke for å legge fram opplysningene for verdipapiriseringsregisteret, samtidig som de tar hensyn til løsninger som er utviklet av eksisterende innsamlere av verdipapiriseringsopplysninger.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL 4

ENKLE, GJENNOMSIKTIGE OG STANDARDISERTE VERDIPAPIRISERINGER

Artikkel 18

Bruk av betegnelsen «enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering»

Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kan bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennomiktig og standardisert», eller en betegnelse som viser direkte eller indirekte til disse begrepene for en verdipapirisering, bare dersom

- a) verdipapiriseringen oppfyller alle kravene i avsnitt 1 eller avsnitt 2 i dette kapitlet, og ESMA har blitt underrettet i henhold til artikkel 27 nr. 1, og
- b) verdipapiriseringen er oppført på listen nevnt i artikkel 27 nr. 5.

Initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering som deltar i en verdipapirisering som anses som STS, skal være etablert i Unionen.

AVSNITT 1

Krav til enkle, gjennomiktige og standardiserte verdipapiriseringer som ikke er ABCP-verdipapiriseringer

Artikkel 19

Enkle, gjennomiktige og standardiserte verdipapiriseringer

1. Verdipapiriseringer, bortsett fra ABCP-programmer og ABCP-transaksjoner, som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 20, 21 og 22, skal anses som STS.
2. Innen 18. oktober 2018 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedta retningslinjer og anbefalinger om harmonisert tolkning og anvendelse av kravene fastsatt i artikkel 20, 21 og 22.

Artikkel 20

Krav til enkelhet

1. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ha ervervet eiendomsretten til de underliggende eksponeringene gjennom et reelt salg eller en tildeling eller overføring med samme rettsvirkning på en slik måte at den kan gjøres gjeldende overfor selgeren eller en annen tredjepart. Overføringen av eiendomsretten til spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke være omfattet av strenge tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal følgende utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler:
 - a) Bestemmelser som gir selgerens avviklingsstyre anledning til å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig utelukkende på grunnlag av at salget fant sted innenfor en bestemt periode før selgeren ble erklært insolvent.
 - b) Bestemmelser som innebærer at spesialforetaket for verdipapirisering bare kan hindre ugyldiggjøringen nevnt i bokstav a), dersom det kan bevise at det på salgstidspunktet ikke visste om selgerens insolvens.

3. Ved anvendelse av nr. 1 skal tilbakebetalingsklausuler i nasjonal insolvenslovgivning som gjør det mulig for avviklingsstyret eller en domstol å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig i tilfelle av bedragerske overføringer, utilbørlig ulempe for kreditorer eller overføringer beregnet på å gi visse kreditorer urimelige fordeler framfor andre, ikke utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler.

4. Dersom selgeren ikke er den opprinnelige långiveren, skal det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene til den aktuelle selgeren, enten det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning finner sted direkte eller gjennom et eller flere mellomliggende trinn, oppfylle kravene fastsatt i nr. 1–3.

5. Dersom overføringen av de underliggende eksponeringene skjer ved tildeling og først får rettsvern på et senere tidspunkt enn når transaksjonen avsluttes, skal de utløsende faktorene som gjør at salget får slikt rettsvern, omfatte minst følgende hendelser:

- a) Alvorlig forringelse av selgerens kredittverdighet.
- b) Selger er blitt insolvent.
- c) Overtredelse av avtaleforpliktelser fra selgerens side som ikke har blitt rettet opp, herunder selgers mislighold.

6. Selgeren skal legge fram erklæringer og garantier for at de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen, så langt selgeren kjenner til, ikke er beheftet eller på annen måte er i en tilstand som må forventes å kunne påvirke muligheten for å gjennomføre det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning.

7. De underliggende eksponeringene som overføres eller tildeles fra selgeren til spesialforetaket for verdipapirisering, skal oppfylle klare og dokumenterte godkjenningsskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljevaltning av disse eksponeringene på skjønnsmessig grunnlag. Ved anvendelse av dette nummeret skal utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, ikke anses som aktiv porteføljevaltning. Eksponeringer som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering etter at transaksjonen er avsluttet, skal oppfylle de samme godkjenningsskriteriene som dem som gjaldt for de opprinnelige underliggende eksponeringene.

8. Verdipapiriseringen skal være sikret med en gruppe av underliggende eksponeringer som er ensartet med hensyn til eiendelstype, der det tas hensyn til særlige egenskaper ved eiendelstypens kontantstrømmer, herunder egenskaper med hensyn til avtale, kredittisiko og forskuddsbetaling. En gruppe av underliggende eksponeringer skal omfatte bare én type eiendeler. De underliggende eksponeringene skal omfatte forpliktelser som er inngått ved bindende avtale og kan håndheves, med full regressrett overfor debitorer og eventuelt garantister.

De underliggende eksponeringene skal ha definerte periodiske betalingsstrømmer med avdrag som kan variere med hensyn til beløp, knyttet til betaling av leie, hovedstol eller renter eller andre rettigheter til å motta inntekter fra eiendeler som utgjør sikkerhet for slike betalinger. De underliggende eksponeringene kan også generere inntekter fra salg av eiendeler som er finansiert eller leaset.

De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU, bortsett fra foretaksobligasjoner som ikke er notert på en handelsplass.

9. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte noen verdipapiriseringsposisjoner.

10. De underliggende eksponeringene skal være inngått innenfor rammen av initiativtakerens eller den opprinnelige långiverens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarder som ikke er mindre strenge enn dem som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren anvendte på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke er verdipapirisert. De kredittgivningsstandardene som de underliggende eksponeringene inngås i henhold til, og eventuelle vesentlige endringer i forhold til tidligere kredittgivningsstandarder skal uten unødig opphold legges fram i sin helhet for potensielle investorer.

Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, skal gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren.

Vurderingen av låntakerens kredittverdighet skal oppfylle kravene fastsatt i artikkel 8 i direktiv 2008/48/EF eller artikkel 18 nr. 1–4, nr. 5 bokstav a) og nr. 6 i direktiv 2014/17/EU, eller eventuelt tilsvarende krav i tredjeland.

Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren skal ha ekspertise når det gjelder inngåelse av eksponeringer av tilsvarende art som dem som verdipapiriseres.

11. Etter å ha blitt valgt ut skal de underliggende eksponeringene uten unødig opphold overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og skal på utvelgelsestidspunktet ikke omfatte misligholdte eksponeringer i henhold til artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mot debitorer eller garantister med redusert kredittverdighet som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til,

- a) har vært erklært insolvent eller hatt kreditorer som av en domstol er gitt en endelig rett til tvangsinn drivelse som ikke kan ankes, eller erstatning som følge av manglende betaling de tre siste årene før inngåelsesdatoen, eller har gjennomgått en prosess med omstrukturering av gjeld med hensyn til sine misligholdte eksponeringer de tre siste årene før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, med mindre
 - i) en omstrukturert underliggende eksponering ikke har gitt opphav til nye restanser etter datoen for omstrukturering, som må ha funnet sted minst ett år før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, og
 - ii) opplysningene som gis av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i samsvar med artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i), uttrykkelig angir andelen omstrukturerte underliggende eksponeringer, tidspunktet og vilkårene for omstruktureringen, samt resultatutvikling for eksponeringene etter datoen for omstruktureringen,
- b) på inngåelsestidspunktet var oppført i et eventuelt offentlig kredittregister over personer med negativ kreditthistorikk, eller dersom det ikke finnes et slikt offentlig kredittregister, et annet kredittregister som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har tilgang til, eller
- c) har en kredittvurdering eller en kredittskår som tilsier at risikoen for at avtalefestede betalinger ikke blir gjort, er vesentlig høyere enn for tilsvarende eksponeringer som initiativtakeren har, og som ikke er verdipapirisert.

12. Debitorerne skal på tidspunktet for overføring av eksponeringene ha foretatt minst én betaling, med mindre det dreier seg om rullerende verdipapiriseringer med sikkerhet i eksponeringer som skal betales som et engangsbeløp, eller som har en løpetid på under ett år, herunder uten begrensning månedlige betalinger på rullerende kreditter.

13. Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner skal ikke ha vært strukturert på en slik måte at den hovedsakelig avhenger av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene. Dette skal ikke være til hinder for at slike eiendeler senere kan forlenges eller refinansieres.

Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner med underliggende eksponeringer som er sikret med eiendeler, hvis verdi er garantert eller fullt ut kan begrenses gjennom en gjenkjøpsforpliktelse for selgeren av eiendelene som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene, eller for en annen tredjepart, skal ikke anses å avhenge av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for disse underliggende eksponeringene.

14. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hvilke underliggende eksponeringer i henhold til nr. 8 som skal anses som ensartede.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 21

Krav til standardisering

1. Initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren skal oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko i samsvar med artikkel 6.
2. Rente- og valutarisikoen som oppstår som følge av verdipapiriseringen, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå derivatkontrakter annet enn for rente- eller valutasikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finanskretser.
3. Enhver betaling av referanserente for verdipapiriseringens eiendeler og forpliktelser skal baseres på alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som avspeiler finansieringskostnadene, og ikke på komplekse formler eller derivater.

4. Dersom det er gitt varsel om tvangsfullbyrdelse eller om umiddelbar tvangsfullbyrdelse,
 - a) skal ingen kontantbeløp tilbakeholdes i spesialforetaket for verdipapirisering utover det som er nødvendig for å sikre driften av spesialforetaket for verdipapirisering eller for ordnet tilbakebetaling til investorene i samsvar med avtalevilkårene for verdipapiriseringen, med mindre særlige omstendigheter krever at det i investorenes beste interesse må tilbakeholdes et beløp for å dekke utgifter for å unngå at kredittkvaliteten på de underliggende eksponeringene svekkes,
 - b) skal inntekter fra avdrag på de underliggende eksponeringene overføres til investorene i sekvensielle avdrag på verdipapiriseringsposisjonene i henhold til verdipapiriseringsposisjonenes prioritet,
 - c) skal tilbakebetaling av verdipapiriseringsposisjonene ikke endres med hensyn til deres prioritet, og
 - d) skal ingen bestemmelser forutsette automatisk realisasjon av de underliggende eksponeringene til markedsverdi.
5. Transaksjoner som har en ikke-sekvensiell prioritering av betalinger, skal omfatte utløsende faktorer knyttet til resultatutviklingen for de underliggende eksponeringene som medfører at prioriteringen av betalingene igjen blir sekvensiell på grunnlag av prioritet. De resultatrelaterte utløsende faktorene skal minst omfatte en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå under en forhåndsfastsatt terskelverdi.
6. Transaksjonsdokumentasjonen skal omfatte hensiktsmessige bestemmelser om førtidig innfrielse eller hvilke faktorer som skal medføre at den rullerende perioden for en rullerende verdipapirisering skal avsluttes, og skal minst omfatte følgende:
 - a) En svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå tilsvarende en forhåndsfastsatt terskelverdi eller et nivå under dette.
 - b) Forekomsten av en insolvensrelatert hendelse for initiativtakeren eller forvalteren.
 - c) Verdien av de underliggende eksponeringene som innehas av spesialforetaket for verdipapirisering, faller under en forhåndsfastsatt terskelverdi (førtidig innfrielse).
 - d) Det har ikke vært generert tilstrekkelig med nye underliggende eksponeringer som oppfyller den forhåndsfastsatte kredittkvaliteten (utløsende faktor som skal medføre at den rullerende perioden skal avsluttes).
7. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi
 - a) avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for forvalteren, den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstjenester,
 - b) prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører, for eksempel en kontraktsbestemmelse som gjør det mulig å skifte ut forvalter i slike tilfeller, og
 - c) bestemmelser som sikrer at derivatmotparter, likviditetstilbydere og kontoførende bank skiftes ut i tilfelle av mislighold, insolvens og andre angitte hendelser dersom det er relevant.
8. Forvalteren skal ha ekspertise når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og skal ha veldokumenterte og hensiktsmessige strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.
9. Transaksjonsdokumentasjonen skal bruke klare og ensartede begreper og angi definisjoner, korrigerende tiltak og tiltak i tilknytning til manglende betaling og mislighold hos debitor, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eiendelene. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi prioriteringen av betalinger, hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger, samt plikten til å rapportere slike hendelser. Investorene skal uten unødig opphold underrettes om eventuelle endringer i prioriteringen av betalingene som vil ha en vesentlig negativ innvirkning på tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonen.
10. Transaksjonsdokumentasjonen skal inneholde klare bestemmelser som legger til rette for rask tvisteløsning mellom ulike kategorier investorer, stemmerettene skal være klart definert og fordelt mellom obligasjonseierne, og ansvaret for fondsforvalteren og andre enheter med forvaltningsmessige forpliktelser overfor investorer skal være klart definert.

*Artikkel 22***Krav til gjennomsiktighet**

1. Før prisen fastsettes, skal initiativtakeren og organisatoren gi potensielle investorer tilgang til statiske og dynamiske opplysninger om historisk mislighold og tap, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvarer eksponeringene som skal verdipapiriseres, og kildene til disse opplysningene og grunnlaget for at eksponeringene anses som tilsvarende. Disse opplysningene skal omfatte en periode på minst fem år.
2. Før verdipapirene som verdipapiriseringen skal gi opphav til, utstedes, skal en relevant og uavhengig part gjennomføre en ekstern kontroll av et utvalg av de underliggende eksponeringene, som også skal omfatte kontroll av at opplysningene som er framlagt om de underliggende eksponeringene, er korrekte.
3. Før prisen på verdipapiriseringen fastsettes, skal initiativtakeren eller organisatoren gi potensielle investorer tilgang til en kontantstrømmodell for forpliktelsene som nøyaktig viser avtaleforholdet mellom de underliggende eksponeringene og betalingsstrømmene mellom initiativtaker, organisator, investorer, andre tredjeparter og spesialforetaket for verdipapirisering, og skal, når prisen er fastsatt, gjøre modellen løpende tilgjengelig for investorer og for potensielle investorer på anmodning.
4. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, skal initiativtakeren og organisatoren offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om miljøprestasjonen for eiendelene som finansieres av slike boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, som en del av opplysningene som legges fram i henhold til artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a).
5. Initiativtakeren og organisatoren skal ha ansvaret for at artikkel 7 overholdes. Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a), skal gjøres tilgjengelig på anmodning for potensielle investorer før prisen fastsettes. Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)–d), skal gjøres tilgjengelig før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form. Den endelige dokumentasjonen skal gjøres tilgjengelig for investorene senest 15 dager etter at transaksjonen er avsluttet.

*AVSNITT 2****Krav til enkle, gjennomsiktige og standardiserte ABCP-verdipapiriseringer****Artikkel 23***Enkle, gjennomsiktige og standardiserte ABCP-verdipapiriseringer**

1. En ABCP-transaksjon skal anses som STS dersom den oppfyller kravene fastsatt i artikkel 24 på transaksjonsnivå.
2. Et ABCP-program skal anses som STS dersom det oppfyller kravene fastsatt i artikkel 26, og organisatoren for ABCP-programmet oppfyller kravene fastsatt i artikkel 25.

Ved anvendelse av dette avsnittet menes med selger «initiativtaker» eller «opprinnelig långiver».

3. Innen 18. oktober 2018 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedta retningslinjer og anbefalinger om harmonisert tolkning og anvendelse av kravene fastsatt i artikkel 24 og 26 i denne forordningen.

*Artikkel 24***Krav på transaksjonsnivå**

1. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ha ervervet eiendomsretten til de underliggende eksponeringene gjennom et reelt salg eller en tildeling eller overføring med samme rettsvirkning på en slik måte at den kan gjøres gjeldende overfor selgeren eller en annen tredjepart. Overføringen av eiendomsretten til spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke være omfattet av strenge tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal følgende utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler:
 - a) Bestemmelser som gir selgerens avviklingsstyre anledning til å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig utelukkende på grunnlag av at salget fant sted innenfor en bestemt periode før selgeren ble erklært insolvent.

- b) Bestemmelser som innebærer at spesialforetaket for verdipapirisering bare kan hindre ugyldiggjøringen nevnt i bokstav a), dersom det kan bevise at det på salgstidspunktet ikke visste om selgerens insolvens.
3. Ved anvendelse av nr. 1 skal tilbakebetalingsklausuler i nasjonal insolvenslovgivning som gjør det mulig for avviklingsstyret eller en domstol å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig i tilfelle av bedragerske overføringer, utilbørlig ulempe for kreditorer eller overføringer beregnet på å gi visse kreditorer urimelige fordeler framfor andre, ikke utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler.
4. Dersom selgeren ikke er den opprinnelige långiveren, skal det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene til selgeren, enten det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning finner sted direkte eller gjennom et eller flere mellomliggende trinn, oppfylle kravene fastsatt i nr. 1–3.
5. Dersom overføringen av de underliggende eksponeringene skjer ved tildeling og først får rettsvern på et senere tidspunkt enn når transaksjonen avsluttes, skal de utløsende faktorene som gjør at salget får slikt rettsvern, omfatte minst følgende hendelser:
- a) Alvorlig forringelse av selgerens kredittverdighet.
- b) Selger er blitt insolvent.
- c) Overtredelse av avtaleforpliktelser fra selgerens side som ikke har blitt rettet opp, herunder selgers mislighold.
6. Selgeren skal legge fram erklæringer og garantier for at de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen, så langt selgeren kjenner til, ikke er beheftet eller på annen måte er i en tilstand som må forventes å kunne påvirke muligheten for å gjennomføre det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning.
7. De underliggende eksponeringene som overføres eller tildeles fra selgeren til spesialforetaket for verdipapirisering, skal oppfylle klare og dokumenterte godkjenningskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønsmessig grunnlag. Ved anvendelse av dette nummeret skal utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning. Eksponeringer som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering etter at transaksjonen er avsluttet, skal oppfylle de samme godkjenningskriteriene som dem som gjaldt for de opprinnelige underliggende eksponeringene.
8. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte noen verdipapiriseringsposisjoner.
9. Etter å ha blitt valgt ut skal de underliggende eksponeringene uten unødig opphold overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og skal på utvelgelsestidspunktet ikke omfatte misligholdte eksponeringer i henhold til artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mot debitorer eller garantister med redusert kredittverdighet som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til,
- a) har vært erklært insolvent eller hatt kreditorer som av en domstol er gitt en endelig rett til tvangsinn drivelse som ikke kan ankes, eller erstatning som følge av manglende betaling de tre siste årene før inngåelsesdatoen, eller har gjennomgått en prosess med omstrukturering av gjeld med hensyn til sine misligholdte eksponeringer de tre siste årene før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, med mindre
- i) en omstrukturert underliggende eksponering ikke har gitt opphav til nye restanser etter datoen for omstrukturering, som må ha funnet sted minst ett år før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, og
- ii) opplysningene som gis av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i samsvar med artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i), uttrykkelig angir andelen omstrukturerte underliggende eksponeringer, tidspunktet og vilkårene for omstruktureringen, samt resultatutvikling for eksponeringene etter datoen for omstruktureringen,
- b) på inngåelsestidspunktet var oppført i et eventuelt offentlig kredittregister over personer med negativ kreditthistorikk, eller dersom det ikke finnes et slikt offentlig kredittregister, et annet kredittregister som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har tilgang til, eller
- c) har en kredittvurdering eller en kredittskår som tilsier at risikoen for at avtalefestede betalinger ikke blir gjennomført, er vesentlig høyere enn for tilsvarende eksponeringer som initiativtakeren har, og som ikke er verdipapirisert.

10. Debitorene skal på tidspunktet for overføring av eksponeringene ha foretatt minst én betaling, med mindre det dreier seg om rullerende verdipapiriseringer med sikkerhet i eksponeringer som skal betales som et engangsbeløp, eller som har en løpetid på under ett år, herunder uten begrensning månedlige betalinger på rullerende kreditter.

11. Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner skal ikke ha vært strukturert på en slik måte at den hovedsakelig avhenger av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene. Dette skal ikke være til hinder for at slike eiendeler senere kan forlenges eller refinansieres.

Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner med underliggende eksponeringer som er sikret med eiendeler hvis verdi er garantert eller fullt ut kan begrenses gjennom en gjenkjøpsforpliktelse for selgeren av eiendelene som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene, eller for en annen tredjepart, skal ikke anses å avhenge av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for disse underliggende eksponeringene.

12. Rente- og valutarisikoen som oppstår som følge av verdipapiriseringen, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå derivatkontrakter annet enn for rente- eller valutasikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finansketser.

13. Transaksjonsdokumentasjonen skal bruke klare og ensartede begreper og angi definisjoner, korrigerende tiltak og tiltak i tilknytning til manglende betaling og mislighold hos debitor, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eiendelene. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi prioriteringen av betalinger, hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger, samt plikten til å rapportere slike hendelser. Investorene skal uten unødig opphold underrettes om eventuelle endringer i prioriteringen av betalingene som vil ha en vesentlig negativ innvirkning på tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonen.

14. Før prisen fastsettes, skal initiativtakeren og organisatoren gi potensielle investorer tilgang til statiske og dynamiske opplysninger om historisk mislighold og tap, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvarer eksponeringene som skal verdipapiriseres, og kildene til disse opplysningene og grunnlaget for at eksponeringene anses som tilsvarende. Dersom organisatoren ikke har tilgang til disse opplysningene, skal selgeren gi organisatoren tilgang til statiske eller dynamiske opplysninger, historisk resultatutvikling, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvarer eksponeringene som skal verdipapiriseres. Alle disse opplysningene skal omfatte en periode på minst fem år, unntatt opplysninger om kundefordringer og andre kortsiktige fordringer; for disse skal den historiske perioden omfatte minst tre år.

15. ABCP-transaksjoner skal være sikret med en gruppe av underliggende eksponeringer som er ensartet med hensyn til eiendelstype, der det tas hensyn til egenskapene ved kontantstrømmene for de ulike eiendelstypene, herunder egenskaper med hensyn til avtale, kredittrisiko og forskuddsbetaling. En gruppe av underliggende eksponeringer skal omfatte bare én type eiendeler.

Gruppen av underliggende eksponeringer skal ha en vektet gjennomsnittlig restløpetid som ikke overstiger ett år, og ingen av de underliggende eksponeringene skal ha en restløpetid som overstiger tre år.

Som unntak fra andre ledd skal grupper av billån og leasingavtaler for bil eller utstyr ha en vektet gjennomsnittlig restløpetid som ikke overstiger tre og et halvt år, og ingen av de underliggende eksponeringene skal ha en restløpetid som overstiger seks år.

De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte lån som er sikret med pant i boligeiendom eller næringseiendom eller boliglån som er fullt ut garantert, som nevnt i artikkel 129 nr. 1 første ledd bokstav e) i forordning (EU) nr. 575/2013. De underliggende eksponeringene skal omfatte forpliktelser som er inngått ved bindende avtale, og som kan håndheves, med full regressrett overfor debitorer og med fastsatte betalingsstrømmer med hensyn til leie, hovedstol, renter eller i tilknytning til andre rettigheter til å motta inntekter fra eiendeler som er stilt som sikkerhet for slike betalinger. De underliggende eksponeringene kan også generere inntekter fra salg av eiendeler som er finansiert eller leaset. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU, bortsett fra foretaksobligasjoner som ikke er notert på en handelsplass.

16. Enhver betaling av referanserente for ABCP-transaksjonens eiendeler og forpliktelser skal baseres på alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som avspeiler finansieringskostnadene, men ikke på komplekse formler eller derivater. Betaling av referanserente for ABCP-transaksjonens forpliktelser kan baseres på rentesatser som avspeiler ABCP-programmets finansieringskostnader.

17. Etter mislighold fra selgers side eller en hendelse som medfører varsel om umiddelbar tvangsfullbyrdelse,
- skal ingen kontantbeløp tilbakeholdes i spesialforetaket for verdipapirisering utover det som er nødvendig for å sikre driften av spesialforetaket for verdipapirisering eller for ordnet tilbakebetaling til investorene i samsvar med avtalevilkårene for verdipapiriseringen, med mindre særlige omstendigheter krever at det i investorenes beste interesse må tilbakeholdes et beløp for å dekke utgifter for å unngå at kredittkvaliteten på de underliggende eksponeringene svekkes,
 - skal inntekter fra avdrag på de underliggende eksponeringene overføres til investorer som innehar en verdipapiriseringsposisjon, i sekvensielle betalinger av verdipapiriseringsposisjonene i henhold til verdipapiriseringsposisjonenes prioritet, og
 - skal ingen bestemmelser forutsette automatisk realisasjon av de underliggende eksponeringene til markedsverdi.
18. De underliggende eksponeringene skal være inngått innenfor rammen av selgerens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarder som ikke er mindre strenge enn dem selgeren anvender på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke blir verdipapirisert. De kredittgivningsstandardene som de underliggende eksponeringene inngås i henhold til, og eventuelle vesentlige endringer i forhold til tidligere kredittgivningsstandarder skal uten unødig opphold legges fram i sin helhet for organisatoren og andre parter som er direkte eksponert mot ABCP-transaksjonen. Selgeren skal ha ekspertise når det gjelder inngåelse av eksponeringer av tilsvarende art som dem som verdipapiriseres.
19. Dersom en ABCP-transaksjon er en rullerende verdipapirisering, skal transaksjonsdokumentasjonen omfatte utløsende faktorer som skal medføre at den rullerende perioden skal avsluttes, herunder minst
- en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå tilsvarende en forhåndsfastsatt terskelverdi eller et nivå under dette, og
 - forekomsten av en insolvensrelatert hendelse for selgeren eller forvalteren.
20. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi
- avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for organisatoren, forvalteren og den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstjenester,
 - prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører,
 - bestemmelser som sikrer at derivatmotparter og kontoførende bank skiftes ut i tilfelle av mislighold, insolvens og andre angitte hendelser dersom det er relevant, og
 - hvordan organisatoren oppfyller kravene i artikkel 25 nr. 3.
21. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hvilke underliggende eksponeringer i henhold til nr. 15 som skal anses som ensartede.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 25

Organisator for et ABCP-program

- Organisatoren for ABCP-programmet skal være en kredittinstitusjon som er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU.
- Organisatoren for ABCP-programmet skal være tilbyder av likviditetsfasiliteter og skal støtte alle verdipapiriseringsposisjoner på ABCP-programnivå ved å dekke alle likviditets- og kredittrisikoen og eventuelle vesentlige forringelsesrisikoen for de verdipapiriserte eksponeringene, samt alle andre kostnader på transaksjons- og programnivå dersom dette er nødvendig for å garantere investoren full betaling av beløp fra ABCP-et ved hjelp av denne støtten. Organisatoren skal gi investorene en beskrivelse av den støtten som gis på transaksjonsnivå, herunder en beskrivelse av likviditetsfasilitetene som gis.
- Før kredittinstitusjonen kan organisere et ABCP-program som er STS, skal den godtgjøre overfor sin vedkommende myndighet at dens rolle i henhold til nr. 2 ikke setter dens solvens og likviditet i fare, selv ikke i en situasjon med ekstremt stress i markedet.

Kravet nevnt i første ledd i dette nummeret skal anses som oppfylt dersom den vedkommende myndigheten på grunnlag av kontrollen og evalueringen nevnt i artikkel 97 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU har fastslått at de avtalene, strategiene, prosessene og ordningene som kredittinstitusjonen har innført, og den ansvarlige kapitalen og likviditeten den besitter, sikrer forsvarlig styring og dekning av de risikoene den er eksponert for.

4. Organisatoren skal utvise behørig aktsomhet og skal kontrollere at den oppfylder kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 og 3, alt etter hva som er relevant. Den skal også kontrollere at selgeren har evne til å betjene gjeld og har framgangsmåter for innkreving som oppfylder kravene angitt i artikkel 265 nr. 2 bokstav h)–p) i forordning (EU) nr. 575/2013 eller tilsvarende krav i tredjeland.

5. Selgeren, på transaksjonsnivå, eller organisatoren, på ABCP-programnivå, skal oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko som nevnt i artikkel 6.

6. Organisatoren skal ha ansvaret for at artikkel 7 overholdes på ABCP-programnivå, og for at følgende opplysninger gjøres tilgjengelig for potensielle investorer på anmodning for prisen fastsettes:

- a) De samlede opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a).
- b) Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)–e), i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form.

7. Dersom organisatoren ikke fornyer finansieringsforpliktelsen for likviditetsfasiliteten før den utløper, skal likviditetsfasiliteten utnyttes og verdipapirer som forfaller, skal tilbakebetales.

Artikkel 26

Krav på programnivå

1. Alle ABCP-transaksjoner i et ABCP-program skal oppfylle kravene i artikkel 24 nr. 1–8 og 12–20.

Høyst 5 % av det samlede beløpet for ABCP-transaksjonenes underliggende eksponeringer som finansieres av ABCP-programmet, kan forbigående ikke oppfylle kravene i artikkel 24 nr. 9, 10 og 11 uten at dette får innvirkning på ABCP-programmets STS-status.

Ved anvendelse av andre ledd i dette nummeret skal en relevant og uavhengig part regelmessig gjennomføre en ekstern kontroll av et utvalg av de underliggende eksponeringene for å kontrollere at de oppfylder kravene.

2. Den vektete gjennomsnittlige restløpetiden for underliggende eksponeringer for et ABCP-program skal ikke overstige to år.

3. ABCP-programmet skal støttes fullt ut av en organisator i samsvar med artikkel 25 nr. 2.

4. ABCP-programmet skal ikke inneholde noen reverdipapiriseringer, og kredittforbedringen skal ikke innebære at det opprettes et nytt transjesjikt på programnivå.

5. De verdipapirene som utstedes av et ABCP-program, skal ikke omfatte kjøpsopsjoner, bestemmelser om forlengelse eller andre bestemmelser som vil påvirke deres endelige forfallsdato, dersom selgeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering kan benytte disse opsjonene eller bestemmelsene etter eget skjønn.

6. Rente- og valutarisikoen som oppstår på ABCP-programnivå, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå derivatkontrakter annet enn for rente- eller valutasikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finansketser.

7. Dokumentasjonen for ABCP-programmet skal klart angi

- a) ansvarsområdene til fondsforvalteren og andre enheter med eventuelle forvaltningsmessige forpliktelser overfor investorene,
- b) avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for organisatoren, som skal ha ekspertise når det gjelder kredittgivning, den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstjenester,
- c) prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører,

- d) bestemmelser om utskifting av derivatmotparter og kontoførende bank på ABCP-programnivå ved mislighold, insolvens og andre angitte hendelser, dersom likviditetsfasiliteten ikke dekker slike hendelser,
 - e) at det ved angitte hendelser, mislighold eller insolvens hos organisatoren vil bli truffet korrigerende tiltak for å oppnå sikkerhet for finansieringsforpliktelsen eller for at tilbyderer av likviditetsfasiliteten skiftes ut, dersom det er nødvendig, og
 - f) at likviditetsfasiliteten skal utnyttes og verdipapirer som forfaller, skal tilbakebetales dersom organisatoren ikke fornyer finansieringsforpliktelsen for likviditetsfasiliteten før den utløper.
8. Forvalteren skal ha ekspertise når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og skal ha veldokumenterte strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.

AVSNITT 3

STS-melding

Artikkel 27

Krav til STS-meldinger

1. Initiativtakere og organisatorer skal i fellesskap underrette ESMA ved hjelp av malen nevnt i nr. 7 i denne artikkelen når en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 («STS-melding»). Når det gjelder et ABCP-program, skal organisatoren alene ha ansvar for melding av programmet og for at ABCP-transaksjonene i programmet oppfyller kravene i artikkel 24.

STS-meldingen skal inneholde en redegjørelse fra initiativtakeren og organisatoren for hvordan hvert av STS-kriteriene fastsatt i artikkel 20–22 eller artikkel 24–26, er oppfylt.

ESMA skal offentliggjøre STS-meldingen på sitt offisielle nettsted i henhold til nr. 5. Initiativtakere og organisatorer i en verdipapirisering skal underrette sine vedkommende myndigheter om STS-meldingen og seg imellom utpeke den enheten som skal være første kontaktpunkt for investorer og vedkommende myndigheter.

2. Initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering kan benytte tjenesten til en tredjepart som har tillatelse i samsvar med artikkel 28, for å kontrollere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26. Bruken av en slik tjeneste skal imidlertid ikke under noen omstendighet medføre noen endring i det ansvaret som påhviler initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering i forbindelse med deres rettslige forpliktelser i henhold til denne forordningen. Bruken av denne tjenesten skal ikke berøre institusjonelle investors forpliktelser i henhold til artikkel 5.

Dersom initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering benytter seg av en tredjeparts tjeneste i henhold til artikkel 28 for å vurdere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26, skal STS-meldingen inneholde en erklæring om at oppfyllelsen av STS-kriteriene er bekreftet av en godkjent tredjepart. Meldingen skal inneholde navnet på den godkjente tredjeparten, dennes etableringssted og navnet på den vedkommende myndigheten som har godkjent den.

3. Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 som er etablert i Unionen, skal meldingen i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, være ledsaget av følgende:

- a) en bekreftelse fra initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren på at kreditten er gitt på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere kreditt, og at initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har effektive systemer på plass for å anvende disse prosessene i samsvar med artikkel 9 i denne forordningen, og
- b) en erklæring fra initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren om hvorvidt kredittgivningen nevnt i bokstav a) er underlagt tilsyn.

4. Initiativtakeren og organisatoren skal umiddelbart underrette ESMA og informere sin vedkommende myndighet når en verdipapirisering ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.

5. ESMA skal på sitt offisielle nettsted ha en oppdatert liste over alle verdipapiriseringer som oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 i henhold til meldingene fra initiativtakerne og organisatorene. ESMA skal umiddelbart legge alle innmeldte verdipapiriseringer til på listen og skal oppdatere listen når verdipapiriseringene ikke lenger anses som STS etter en beslutning fra vedkommende myndigheter eller en melding fra initiativtakeren eller organisatoren. Dersom den vedkommende myndigheten har ilagt administrative sanksjoner i samsvar med artikkel 32, skal den umiddelbart underrette ESMA om dette. ESMA skal umiddelbart angi på listen at en vedkommende myndighet har ilagt administrative sanksjoner i forbindelse med den aktuelle verdipapiriseringen.

6. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle forpliktelsene nevnt i nr. 1.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette malene som skal brukes for å legge fram opplysningene nevnt i nr. 6.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 28

Tredjepartskontroll av at STS-kriteriene er oppfylt

1. En tredjepart som nevnt i artikkel 27 nr. 2 skal ha tillatelse fra den vedkommende myndigheten til å vurdere om en verdipapirisering oppfyller STS-kriteriene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26. Den vedkommende myndigheten skal gi tillatelsen dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Tredjeparten fakturerer initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering som deltar i verdipapiriseringer som den vedkommende tredjeparten vurderer, utelukkende for ikke-diskriminerende, kostnadsbaserte gebyrer uten å differensiere gebyrene avhengig av utfallet av vurderingen eller knytte dem til dette.
- b) Tredjeparten er verken et regulert foretak som definert i artikkel 2 punkt 4 i direktiv 2002/87/EF eller et kredittvurderingsbyrå som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, og resultatene av tredjepartens øvrige virksomhet bringer ikke vurderingens uavhengighet eller integritet i fare.
- c) Tredjeparten skal ikke yte initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering som deltar i verdipapiriseringer som tredjeparten vurderer, noen form for rådgivnings- eller revisjonstjenester eller tilsvarende tjenester.
- d) Medlemmene av tredjepartens ledelsesorgan har den faglige kompetansen, kunnskapen og erfaringen som kreves for tredjepartens oppgave, og de har godt omdømme og høy integritet.
- e) I tredjepartens ledelsesorgan skal minst en tredel være uavhengige medlemmer, men minst to.
- f) Tredjeparten treffer alle nødvendige tiltak for å sikre at kontrollen av STS-kriteriene ikke påvirkes av eksisterende eller potensielle interessekonflikter eller forretningsforbindelser med tredjeparten eller dens aksjeeiere eller deltakere, ledere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av tredjeparten. For dette formålet skal tredjeparten opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere et effektivt internkontrollsystem for gjennomføring av retningslinjer og framgangsmåter for å identifisere og forebygge mulige interessekonflikter. Potensielle eller eksisterende interessekonflikter som er identifisert, skal fjernes eller begrenses og offentliggjøres umiddelbart. Tredjeparten skal opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere egnede framgangsmåter og prosesser for å sikre en uavhengig vurdering av om STS-kriteriene er oppfylt. Tredjeparten skal regelmessig overvåke og gjennomgå disse retningslinjene og framgangsmåtene for å vurdere om de er effektive og om det er nødvendig å oppdatere dem.
- g) Tredjeparten kan godtgjøre at den har tilfredsstillende operasjonelle beskyttelsestiltak og interne prosesser som setter den i stand til å vurdere om STS-kriteriene er oppfylt.

Den vedkommende myndigheten skal tilbakekalle tillatelsen dersom den anser at tredjeparten i vesentlig grad ikke oppfyller kravene i første ledd.

2. En tredjepart som har tillatelse i samsvar med nr. 1, skal uten opphold underrette sin vedkommende myndighet om eventuelle vesentlige endringer av opplysningene gitt i henhold til det nevnte nummeret, eller om andre endringer som det er rimelig å tenke ville kunne påvirke den vedkommende myndighetens vurdering.

3. Den vedkommende myndigheten kan fakturere tredjeparten nevnt i nr. 1 for kostnadsbaserte gebyrer for å dekke nødvendige utgifter knyttet til vurderingen av søknader om godkjenning og påfølgende kontroll med at vilkårene fastsatt i nr. 1 blir oppfylt.

4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger som skal gis til de vedkommende myndighetene ved søknad om godkjenning av en tredjepart i samsvar med nr. 1.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL 5

TILSYN

Artikkel 29

Utpeking av vedkommende myndigheter

1. Overholdelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 i denne forordningen skal underlegges tilsyn av følgende vedkommende myndigheter i samsvar med den myndigheten de er gitt i henhold til de relevante rettsaktene:

- a) For forsikrings- og gjenforsikringsforetak, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 13 nr. 10 i direktiv 2009/138/EF.
- b) For forvaltere av alternative investeringsfond, den vedkommende ansvarlige myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 44 i direktiv 2011/61/EU.
- c) For UCITS-fond og forvaltningsselskaper for UCITS-fond, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 97 i direktiv 2009/65/EF.
- d) For tjenstepensjonsforetak, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 6 bokstav g) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF⁽¹⁾.
- e) For kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tillagt ved forordning (EU) nr. 1024/2013.

2. Vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med organisatorer i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tillagt ved forordning (EU) nr. 1024/2013, skal føre tilsyn med at organisatorene overholder forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9 i denne forordningen.

3. Dersom initiativtakerne, de opprinnelige långiverne og spesialforetakene for verdipapirisering er enheter under tilsyn i samsvar med direktiv 2003/41/EF, 2009/138/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1024/2013, skal de berørte vedkommende myndighetene som er utpekt i samsvar med de nevnte rettsaktene, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tildelt ved forordning (EU) nr. 1024/2013, overvåke overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9 i denne forordningen.

4. For initiativtakere, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering som er etablert i Unionen, og som ikke er omfattet av unionsrettsaktene nevnt i nr. 3, skal medlemsstatene utpeke en eller flere vedkommende myndigheter til å overvåke overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9. Medlemsstatene skal innen 1. januar 2019 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med dette nummeret. Denne forpliktelsen skal ikke gjelde for enheter som bare selger eksponeringer i et ABCP-program eller en annen verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning, og som ikke aktivt inngår eksponeringer med det fremste formålet å verdipapirisere dem regelmessig.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenstepensjonsforetak (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

5. Medlemsstatene skal utpeke en eller flere vedkommende myndigheter til å føre tilsyn med at initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering overholder artikkel 18–27, og at tredjeparter overholder artikkel 28. Medlemsstatene skal innen 18. januar 2019 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med dette nummeret.
6. Nr. 5 i denne artikkelen får ikke anvendelse på enheter som bare selger eksponeringer i et ABCP-program eller en annen verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning, og som ikke aktivt inngår eksponeringer med det fremste formålet å verdipapirisere dem regelmessig. I så tilfelle skal initiativtakeren eller organisatoren kontrollere at disse enhetene oppfyller de relevante forpliktelsene fastsatt i artikkel 18–27.
7. ESMA skal sikre ensartet anvendelse og håndheving av forpliktelsene fastsatt i artikkel 18–27 i denne forordningen i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA skal overvåke Unionens verdipapiriseringsmarkedet i samsvar med artikkel 39 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014⁽¹⁾ og ved behov anvende sin myndighet til midlertidig intervensjon i samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) nr. 600/2014.
8. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over vedkommende myndigheter som nevnt i denne artikkelen, og holde denne oppdatert.

Artikkel 30

De vedkommende myndighetenes myndighet

1. Hver medlemsstat skal sikre at den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 29 nr. 1–5, gis den tilsyns-, undersøkelses- og sanksjonsmyndigheten som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Den vedkommende myndigheten skal regelmessig kontrollere de systemene, framgangsmåtene og ordningene som initiativtakere, organisatorer, spesialforetak for verdipapirisering og opprinnelige långivere har gjennomført for å etterkomme denne forordningen.

Kontrollen nevnt i første ledd skal omfatte

- a) framgangsmåtene og ordningene for å sikre at vesentlig netto økonomisk interesse løpende måles korrekt og beholdes, innsamling og offentliggjøring til rett tid av alle opplysninger som skal gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 7, og kriteriene for kredittgivning i samsvar med artikkel 9,
- b) for STS-verdipapiriseringer som ikke er verdipapiriseringer i et ABCP-program, framgangsmåtene og ordningene for å sikre overholdelse av artikkel 20 nr. 7–12, artikkel 21 nr. 7 og artikkel 22, og
- c) for STS verdipapiriseringer som er verdipapiriseringer i et ABCP-program, framgangsmåtene og ordningene for å sikre, med hensyn til ABCP-transaksjoner, overholdelse av artikkel 24, og med hensyn til ABCP-programmer, overholdelse av artikkel 26 nr. 7 og 8.

3. Vedkommende myndigheter skal kreve at risikoer som oppstår som følge av verdipapiriseringstransaksjoner, herunder omdømmerisiko, vurderes og behandles av initiativtakerne, organisatorene, spesialforetakene for verdipapirisering og de opprinnelige långiverne ved hjelp av hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter.

4. Den vedkommende myndigheten skal som en del av sitt tilsyn på verdipapiriseringsområdet i relevante tilfeller overvåke de særlige virkningene som deltakelse i verdipapiriseringsmarkedet har på stabiliteten for den finansinstitusjonen som fungerer som opprinnelig långiver, initiativtaker, organisator eller investor, og skal da, uten at det berører strengere sektorregelverk, ta hensyn til følgende:

- a) Størrelsen på kapitalbufferne.
- b) Størrelsen på likviditetsbufferne.
- c) Likviditetsrisikoen for investorer som følge av den avvikende løpetiden mellom deres finansiering og investeringer.

I tilfeller der den vedkommende myndigheten fastslår at det foreligger en vesentlig risiko for en finansinstitusjons eller hele finanssystemets stabilitet, skal den, uavhengig av sine forpliktelser i henhold til artikkel 36, treffe tiltak for å redusere denne risikoen og rapportere sine resultater til den utpekte vedkommende myndigheten med ansvar for makrotilsynsinstrumenter i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og ESRB.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

5. Den vedkommende myndigheten skal overvåke ethvert mulig tilfelle av omgåelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6 nr. 2 og sikre at sanksjonene anvendes i samsvar med artikkel 32 og 33.

Artikkel 31

Makrotilsyn med verdipapiriseringsmarkedet

1. Innenfor rammen av sitt mandat skal ESRB ha ansvar for makrotilsynet med verdipapiriseringsmarkedet i Unionen.
2. ESRB skal løpende overvåke utviklingen på verdipapiriseringsmarkedene for å bidra til å forebygge eller begrense systemrisikoer for den finansielle stabiliteten i Unionen som kan oppstå på grunn av utviklingen i finanssystemet, samtidig som det tas hensyn til makroøkonomisk utvikling, slik at perioder med omfattende problemer på finansmarkedene kan unngås. Dersom ESRB anser det som nødvendig, eller minst hvert tredje år, skal ESRB i samarbeid med EBA, for å rette oppmerksomheten mot risikoer for den finansielle stabiliteten, offentliggjøre en rapport om hvordan den finansielle stabiliteten påvirkes av verdipapiriseringsmarkedet. Dersom vesentlige risikoer avdekkes, skal ESRB i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 utstede varsler og ved behov anbefalinger til Kommisjonen, de europeiske tilsynsmyndighetene og medlemsstatene om korrigerende tiltak for å håndtere disse risikoene, herunder om hensiktsmessigheten av å endre nivåene for tilbakeholdelse av risiko eller treffe andre makrotilsynstiltak. Kommisjonen, de europeiske tilsynsmyndighetene og medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010 underrette ESRB, Europaparlamentet og Rådet om hvilke tiltak som er truffet som svar på anbefalingen, og innen tre måneder etter at anbefalingen ble sendt til mottakerne, gi en behørig begrunnelse dersom anbefalingen ikke har blitt fulgt.

Artikkel 32

Administrative sanksjoner og korrigerende tiltak

1. Uten at det berører medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner i henhold til artikkel 34, skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om hensiktsmessige administrative sanksjoner for uaktsomhet eller forsettlig overtredelse og korrigerende tiltak, som minst skal gjelde i situasjoner der
 - a) en initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 6,
 - b) en initiativtaker eller organisator eller et spesialforetak for verdipapirisering ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 7,
 - c) en initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver ikke oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 9,
 - d) en initiativtaker eller organisator eller et spesialforetak for verdipapirisering ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 18,
 - e) en verdipapirisering er betegnet som STS og en initiativtaker, organisator eller et spesialforetak for den aktuelle verdipapirisering ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26,
 - f) en initiativtaker eller organisator har inngitt en villedende melding i henhold til artikkel 27 nr. 1,
 - g) en initiativtaker eller organisator ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 27 nr. 4, eller
 - h) en tredjepart som har tillatelse i samsvar med artikkel 28, ikke har meldt vesentlige endringer av opplysningene gitt i henhold til artikkel 28 nr. 1, samt om andre endringer som det er rimelig å tenke ville kunne påvirke vedkommende myndighets vurdering.

Medlemsstatene skal også sørge for at administrative sanksjoner og/eller korrigerende tiltak blir effektivt gjennomført.

Sanksjonene og tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende minst følgende sanksjoner og tiltak ved overtredelsene nevnt i nr. 1:
 - a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske eller juridiske personen og overtredelsens art, i samsvar med artikkel 37.
 - b) Et pålegg der det kreves at den fysiske eller juridiske person avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd.
 - c) Et midlertidig forbud for et medlem av ledelsesorganet for initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering eller for enhver annen fysisk person som holdes ansvarlig for overtredelsen, mot å utøve ledelsesfunksjoner i disse foretakene.

- d) Når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav e) eller f) i denne artikkelen, et midlertidig forbud for initiativtakeren og organisatoren mot å inngi melding i henhold til artikkel 27 nr. 1 om at en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.
- e) For en fysisk person, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst 5 000 000 euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 17. januar 2018.
- f) For en juridisk person, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst 5 000 000 euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta per 17. januar 2018 eller opptil 10 % av den juridiske personens samlede netto årsomsetning i henhold til de seneste tilgjengelige regnskapene som er godkjent av ledelsesorganet; dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽¹⁾, skal relevant samlet netto årsomsetning være den samlede netto årsomsetningen eller tilsvarende type inntekt i samsvar med relevante regelverksakter på regnskapsområdet ifølge det seneste tilgjengelige konsernregnskapet som er godkjent av det overordnede morforetakets ledelsesorgan.
- g) Administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst det dobbelte av den fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen, dersom fordelen kan beregnes, selv om beløpet overstiger maksimumsbeløpene i bokstav e) og f).
- h) Når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav h) i denne artikkelen, midlertidig tilbakekallelse av tillatelsen nevnt i artikkel 28 for tredjeparten med tillatelse til å kontrollere at en verdipapirisering er i samsvar med artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.
3. Dersom bestemmelsene nevnt i første ledd får anvendelse på juridiske personer, skal medlemsstatene gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende de administrative sanksjonene og korrigerende tiltakene fastsatt i nr. 2, med forbehold for vilkårene fastsatt i nasjonal rett, på medlemmer av ledelsesorganet og andre fysiske personer som i henhold til nasjonal rett er ansvarlige for overtredelsen.
4. Medlemsstatene skal sikre at enhver beslutning om ilegging av administrative sanksjoner eller korrigerende tiltak i henhold til nr. 2, er behørig begrunnet og kan påklages.

Artikkel 33

Utøvelse av myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe korrigerende tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe korrigerende tiltak som nevnt i artikkel 32 i samsvar med sine nasjonale rettslige rammer, alt etter hva som er relevant,
- a) direkte,
- b) i samarbeid med andre myndigheter,
- c) på eget ansvar ved delegering til andre myndigheter,
- d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. Vedkommende myndigheter skal når de bestemmer typen av og nivået på en administrativ sanksjon eller et korrigerende tiltak som ilegges eller treffes i henhold til artikkel 32, ta hensyn til i hvilken grad overtredelsen er begått med forsett eller skyldes uaktsomhet eller noen annen relevant omstendighet, herunder eventuelt
- a) overtredelsens vesentlighet, grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske personens finansielle styrke,
- d) størrelsen på den fortjeneste som er oppnådd, eller det tapet som er unngått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen, i den grad dette kan beregnes,
- e) tap påført tredjeparter som følge av overtredelsen, i den grad dette kan beregnes,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske personens vilje til å samarbeide med vedkommende myndighet, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
- g) tidligere overtredelser begått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen.

Artikkel 34

Strafferettslige sanksjoner

1. Medlemsstatene kan vedta at de ikke skal fastsette regler om administrative sanksjoner eller korrigerende tiltak for overtredelser som omfattes av strafferettslige sanksjoner i henhold til nasjonal rett.
2. Dersom medlemsstatene i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelsen nevnt i artikkel 32 nr. 1, skal de sikre at det er truffet hensiktsmessige tiltak slik at vedkommende myndigheter har all nødvendig myndighet til å holde kontakt med rettsmyndigheter, påtalemyndigheter eller strafferettslige myndigheter innenfor sin jurisdiksjon for å få særskilte opplysninger om etterforskning eller straffesaker som er innledet med hensyn til overtredelsene nevnt i artikkel 32 nr. 1, og til å gi andre vedkommende myndigheter i tillegg til ESMA, EBA og EIOPA de samme opplysningene slik at de kan oppfylle sin forpliktelse til å samarbeide ved anvendelse av denne forordningen.

Artikkel 35

Underrettningsplikt

Medlemsstatene skal innen 18. januar 2019 underrette Kommisjonen, ESMA, EBA og EIOPA om de lovene og forskriftene som gjennomfører dette kapittelet, herunder eventuelle relevante strafferettsbestemmelser. Medlemsstatene skal uten unødige opphold underrette Kommisjonen, ESMA, EBA og EIOPA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 36

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter og de europeiske tilsynsmyndighetene

1. De vedkommende myndighetene nevnt i artikkel 29 og ESMA, EBA og EIOPA skal samarbeide nært med hverandre og utveksle opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 30–34.
2. De vedkommende myndighetene skal nøye samordne tilsynet seg imellom for å påvise overtredelser av denne forordningen og bringe dem til opphør, utvikle og fremme beste praksis, legge til rette for samarbeid, fremme konsekvens i tolkningen og ved eventuell uenighet foreta vurderinger på tvers av jurisdiksjoner.
3. En egen verdipapiriseringsskomité skal opprettes innenfor rammen av Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene, der vedkommende myndigheter skal samarbeide nært for å utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 30–34.
4. Dersom en vedkommende myndighet fastslår at et eller flere av kravene i artikkel 6–27 er overtrådt, eller har grunn til å tro dette, skal den underrette den vedkommende myndigheten for den eller de enhetene som er mistenkt for en slik overtredelse, om resultatene på en tilstrekkelig detaljert måte. De berørte vedkommende myndighetene skal nøye samordne tilsynet seg imellom for å sikre ensartede beslutninger.
5. Dersom overtredelsen nevnt i nr. 4 i denne artikkelen særlig gjelder en uriktig eller villedende melding i henhold til artikkel 27 nr. 1, skal den vedkommende myndigheten som har fastslått at en overtredelse har funnet sted, umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten for den enheten som er utpekt som første kontaktpunkt i henhold til artikkel 27 nr. 1, om sine funn. Den vedkommende myndigheten for den enheten som er utpekt som første kontaktpunkt i henhold til artikkel 27 nr. 1, skal i sin tur underrette ESMA, EBA og EIOPA og skal følge framgangsmåten fastsatt i nr. 6 i denne artikkelen.
6. Når den vedkommende myndigheten for enheten som er mistenkt for overtredelsen, mottar opplysningene nevnt i nr. 4, skal den innen 15 virkedager treffe alle tiltak som er nødvendige for å håndtere den påviste overtredelsen og underrette de andre vedkommende myndighetene som er berørt, særlig vedkommende myndigheter for initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering samt de vedkommende myndighetene for innehaveren av verdipapiriseringssposisjonen, dersom disse er kjent. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot en annen vedkommende myndighet med hensyn til framgangsmåten eller innholdet i dens tiltak eller manglende tiltak, skal den uten unødige opphold underrette alle de andre berørte vedkommende myndighetene om sine innvendinger. Dersom det ikke er oppnådd enighet innen tre måneder etter den datoen da alle berørte vedkommende myndigheter ble underrettet, skal saken henvises til ESMA i samsvar med artikkel 19 og eventuelt artikkel 20 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Fristen for å inngå forlik som nevnt i artikkel 19 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010, skal være én måned.

Dersom de berørte vedkommende myndighetene ikke kommer til enighet i meglingsfasen som nevnt i første ledd, skal ESMA innen én måned treffe beslutningen nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Under framgangsmåten fastsatt i denne artikkelen, skal en verdipapirisering som er oppført på den listen ESMA fører i henhold til artikkel 27 i denne forordningen, fortsatt anses som STS i henhold til kapittel 4 i denne forordningen og skal fortsatt stå på denne listen.

Dersom de vedkommende myndighetene er enige om at overtredelsen skyldes at artikkel 18 er overtrådt i god tro, kan de beslutte å gi initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering en frist på inntil tre måneder for å rette opp den påviste overtredelsen, regnet fra den dagen den vedkommende myndigheten underrettet initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering om overtredelsen. I løpet av denne tiden skal en verdipapirisering som er oppført på den listen ESMA fører i henhold til artikkel 27, fortsatt anses som STS i henhold til kapittel 4 og skal fortsatt stå på denne listen.

Dersom en eller flere av de berørte vedkommende myndighetene er av den oppfatning at overtredelsen ikke er tilfredsstillende rettet opp innen fristen fastsatt i tredje ledd, får første ledd anvendelse.

7. Tre år etter anvendelsesdatoen for denne forordningen skal ESMA foreta en fagfelleevaluering i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 av gjennomføringen av kriteriene fastsatt i artikkel 19–26 i denne forordningen.

8. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere den generelle samarbeidsplikten og hvilke opplysninger som skal utveksles i henhold til nr. 1, og underrettningsplikten i henhold til nr. 4 og 5.

ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 37

Offentliggjøring av administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter på sine offisielle nettsteder uten unødig opphold og som et minimum offentliggjør enhver beslutning om ileggelse av en administrativ sanksjon som ikke kan påklages, og som er ilagt for overtredelse av artikkel 6, 7, 9 eller artikkel 27 nr. 1, etter at mottakeren av sanksjonen har blitt underrettet om beslutningen.

2. Offentliggjøringen nevnt i nr. 1 skal inneholde opplysninger om overtredelsens type og art, identiteten til de ansvarlige personene og sanksjonene som er ilagt.

3. Dersom den vedkommende myndigheten etter en individuell vurdering anser at offentliggjøring av en juridisk persons identitet eller en fysisk persons identitet og personopplysninger vil være uforholdsmessig, dersom den vedkommende myndigheten anser at offentliggjøringen vil være til skade for finansmarkedenes stabilitet eller for en pågående etterforskning, eller dersom offentliggjøringen vil påføre den berørte personen uforholdsmessige skader, i den grad dette kan fastslås, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter enten

- a) utsetter offentliggjøringen av beslutningen om ileggelse av sanksjonen til det ikke lenger er noen grunn til ikke å offentliggjøre den,
- b) offentliggjør beslutningen om ileggelse av den administrative sanksjonen i anonymisert form i samsvar med nasjonal rett, eller
- c) ikke offentliggjør beslutningen om ileggelse av den administrative sanksjonen i det hele tatt dersom alternativene angitt i bokstav a) og b) ikke anses som tilstrekkelige til å sikre
 - i) at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare, eller
 - ii) at offentliggjøringen av slike beslutninger er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.

4. Når det gjelder en beslutning om å offentliggjøre en sanksjon i anonymisert form, kan offentliggjøringen av de relevante opplysningene utsettes. Dersom en vedkommende myndighet offentliggjør en beslutning om ileggelse av en administrativ sanksjon som kan påklages for relevante rettsmyndigheter, skal vedkommende myndigheter dessuten på sitt offisielle nettsted uten unødig opphold offentliggjøre disse opplysningene og eventuelle senere opplysninger om utfallet av en slik klage. Enhver rettsavgjørelse om oppheving av en beslutning om ileggelse av en administrativ sanksjon skal også offentliggjøres.

5. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring som nevnt i nr. 1–4, forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger som offentliggjøres, skal bli liggende på den vedkommende myndighetens offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.
6. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om alle administrative sanksjoner som de har ilagt, herunder eventuelle klager i denne forbindelse og utfallet av dem.
7. ESMA skal drive en sentral database over administrative sanksjoner som den underrettes om. Databasen skal være tilgjengelig bare for ESMA, EBA, EIOPA og de vedkommende myndighetene og skal oppdateres på grunnlag av opplysninger de vedkommende myndighetene legger fram i samsvar med nr. 6.

KAPITTEL 6

ENDRINGER

Artikkel 38

Endring av direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF skal artikkel 50a lyde:

«Artikkel 50a

Dersom forvaltningsselskaper for UCITS-fond eller internt forvaltede UCITS-fond eksponeres mot en verdipapirisering som ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*), skal de ivareta interessene til investorene i det relevante UCITS-et når de handler og treffer korrigerende tiltak dersom det er relevant.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

Artikkel 39

Endring av direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 135 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. Kommisjonen skal, for å utfylle dette direktivet, vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a i dette direktivet, ved å angi nærmere under hvilke omstendigheter et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav kan pålegges ved overtredelse av kravene fastsatt i artikkel 5 eller 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*), uten at dette berører artikkel 101 nr. 3 i dette direktivet.

3. For å sikre ensartet harmonisering når det gjelder nr. 2 i denne artikkelen, skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette metodene for beregning av et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav som nevnt der.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

- 2) Artikkel 308b nr. 11 oppheves.

*Artikkel 40***Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009**

I forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) I betraktning 22 og 41, artikkel 8c og vedlegg I avsnitt D del II punkt 1 erstattes «strukturert finansielt instrument» med «verdipapiriseringsinstrument».
- 2) I betraktning 34 og 40, artikkel 8 nr. 4, artikkel 8c, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 39 nr. 4 samt i vedlegg I avsnitt A nr. 2 femte ledd, vedlegg I avsnitt B nr. 5, overskriften og nr. 2 i vedlegg I avsnitt D del II, vedlegg III del I nr. 8, 24 og 45 og vedlegg III del III nr. 8 erstattes «strukturerte finansielle instrumenter» med «verdipapiriseringsinstrumenter».
- 3) I artikkel 1 skal andre ledd lyde:

«I denne forordningen fastsettes også forpliktelser for utstedere og tilknyttede tredjeparter som er etablert i Unionen, med hensyn til verdipapiriseringsinstrumenter.»
- 4) I artikkel 3 nr. 1 skal bokstav l) lyde:

«l) «verdipapiriseringsinstrument» et finansielt instrument eller en annen eiendel som er resultatet av en verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning nevnt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringforordningen).»
- 5) Artikkel 8b utgår.
- 6) I artikkel 4 nr. 3 bokstav b), artikkel 5 nr. 6 andre ledd bokstav b) og artikkel 25a utgår henvisningen til artikkel 8b.

*Artikkel 41***Endring av direktiv 2011/61/EU**

I direktiv 2011/61/EU skal artikkel 17 lyde:

«*Artikkel 17*

Dersom AIF-forvalterne blir eksponert mot en verdipapirisering som ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*), skal de handle i investorenes beste interesse i de relevante AIF-ene og treffe korrigerende tiltak, dersom det er relevant.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

*Artikkel 42***Endring av forordning (EU) nr. 648/2012**

I forordning (EU) nr. 648/2012 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 tilføyes følgende numre:
 - «30) «obligasjon med fortrinnsrett» en obligasjon som oppfyller kravene i artikkel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - 31) «enhet for obligasjoner med fortrinnsrett» utsteder av obligasjoner med fortrinnsrett eller sikringsgruppe for en obligasjon med fortrinnsrett.»
- 2) I artikkel 4 tilføyes følgende numre:
 - «5. Nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse med hensyn til OTC-derivatkontrakter som inngås av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett i forbindelse med en obligasjon med fortrinnsrett eller av et spesialforetak for verdipapirisering i forbindelse med en verdipapirisering, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402(*), forutsatt at
 - a) når det gjelder spesialforetak for verdipapirisering, spesialforetaket for verdipapirisering utelukkende utsteder verdipapiriseringer som oppfyller kravene i artikkel 18 og artikkel 19–22 eller 23–26 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringforordningen),

- b) OTC-derivatkontrakten bare benyttes til sikring mot rente- eller valutaubalanse i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen, og
- c) ordningene i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen i tilstrekkelig grad begrenser motparts-kredittrisikoen i forbindelse med OTC-derivatkontrakter som er inngått av enheten for obligasjoner med fortrinnsrett eller spesialforetaket for verdipapirisering i forbindelse med obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen.

6. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen, samtidig som det tas hensyn til behovet for å forebygge regelverksarbitrasje, skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for å fastsette hvilke ordninger i obligasjoner med fortrinnsrett eller verdipapiriseringer som i tilstrekkelig grad begrenser motpartskredittrisikoen, i henhold til nr. 5.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juli 2018.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

3) I artikkel 11 skal nr. 15 lyde:

«15. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide utkast til felles tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) de framgangsmåtene for risikostyring, herunder de nivåene av og den typen sikkerhets- og atskillelsesordninger, som kreves for å oppfylle kravene i nr. 3,
- b) de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndighetene skal følge når det anvendes unntak i henhold til nr. 6–10,
- c) de kriteriene som får anvendelse som nevnt i nr. 5–10, herunder særlig hva som skal anses som praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital og tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Det skal ved fastsettelse av nivået på og typen sikkerhet som kreves med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett i forbindelse med en obligasjon med fortrinnsrett, eller av et spesialforetak for verdipapirisering i forbindelse med en verdipapirisering i henhold til denne forordningen, og som oppfyller vilkårene i artikkel 4 nr. 5 i denne forordningen og kravene fastsatt i artikkel 18 og artikkel 19–22 eller 23–26 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen), tas hensyn til eventuelle hindringer for utveksling av sikkerheter når det gjelder eksisterende avtaler om sikkerhetsstillelse i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juli 2018.

Avhengig av motpartens rettslige status delegeres Kommissjonen myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene som er nevnt i dette leddet, i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.»

Artikkel 43

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordningen får anvendelse på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere, med forbehold for nr. 7 og 8.
2. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, kan initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennomiktig og standardisert», eventuelt en betegnelse som viser direkte eller indirekte til disse begrepene, bare dersom kravene fastsatt i artikkel 18 og vilkårene fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt.
3. Verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, bortsett fra verdipapiriseringer knyttet til en ABCP-transaksjon eller et ABCP-program, skal anses som «STS» forutsatt at
 - a) de på det tidspunktet disse verdipapirene ble utstedt, oppfylte kravene fastsatt i artikkel 20 nr. 1–5, 7–9 og 11–13 og artikkel 21 nr. 1 og 3, og

- b) de på tidspunktet for melding i henhold til artikkel 27 nr. 1 oppfyller kravene fastsatt i artikkel 20 nr. 6 og 10, artikkel 21 nr. 2 og 4–10 og artikkel 22 nr. 1–5.
4. Med hensyn til nr. 3 bokstav b) får følgende anvendelse:
- a) I artikkel 22 nr. 2 skal «før utstedelse» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
- b) I artikkel 22 nr. 3 skal «før prisen på verdipapiriseringen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
- c) I artikkel 22 nr. 5:
- i) I andre punktum skal «før prisen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
- ii) «før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form» skal forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
- iii) Kravene fastsatt i fjerde punktum får ikke anvendelse.
- iv) Henvisninger til overholdelsen av artikkel 7 skal forstås slik at artikkel 7 får anvendelse på disse verdipapiriseringene uten hensyn til artikkel 43 nr. 1.
5. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2011 eller senere, men før 1. januar 2019, og verdipapiriseringer der verdipapirene ble utstedt før 1. januar 2011 og nye underliggende eksponeringer er lagt til eller blitt erstattet etter 31. desember 2014, skal aktsomhetskravene fastsatt i henholdsvis forordning (EU) nr. 575/2013, delegert forordning (EU) 2015/35 og delegert forordning (EU) nr. 231/2013 fortsatt få anvendelse i den utgaven som gjaldt per 31. desember 2018.
6. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, skal kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, forsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 1 i direktiv 2009/138/EF, gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 4 i direktiv 2009/138/EF og forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, fortsette å anvende henholdsvis artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014, artikkel 254 og 255 i delegert forordning (EU) 2015/35 og artikkel 51 i delegert forordning (EU) nr. 231/2013 i den utgaven som gjaldt per 31. desember 2018.
7. Inntil de tekniske reguleringsstandardene som Kommisjonen skal vedta i henhold til artikkel 6 nr. 7 i denne forordningen, får anvendelse, skal initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere når det gjelder forpliktelsene fastsatt i artikkel 6 i denne forordningen, anvende kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014 på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.
8. Inntil de tekniske reguleringsstandardene som Kommisjonen skal vedta i henhold til artikkel 7 nr. 3 i denne forordningen, får anvendelse, skal initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering når det gjelder forpliktelsene fastsatt i artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i denne forordningen, gjøre opplysningene nevnt i vedlegg I–VIII til delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3 tilgjengelig i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i denne forordningen.
9. Ved anvendelse av denne artikkelen når det gjelder verdipapiriseringer som ikke innebærer utstedelse av verdipapirer, skal enhver henvisning til «verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt» forstås som henvisninger til «verdipapiriseringer der de opprinnelige verdipapiriseringssposisjonene ble opprettet», forutsatt at denne forordningen får anvendelse på alle verdipapiriseringer som skaper nye verdipapiriseringssposisjoner 1. januar 2019 eller senere.

Artikkel 44

Rapporter

Innen 1. januar 2021 og deretter hvert tredje år skal Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene offentliggjøre en rapport om

- a) gjennomføringen av STS-kravene i henhold til artikkel 18–27,

- b) en vurdering av tiltakene som vedkommende myndigheter har truffet, om vesentlige risikoer og nye sårbarheter som kan ha oppstått, samt om markedsdeltakernes tiltak for ytterligere standardisering av verdipapiriseringsdokumentasjonen,
- c) hvordan aktsomhetskravene fastsatt i artikkel 5, gjennomsiktighetskravene fastsatt i artikkel 7 og graden av gjennom siktighet i verdipapiriseringsmarkedet i Unionen fungerer, herunder hvorvidt gjennomsiktighetskravene fastsatt i artikkel 7 gir de vedkommende myndighetene tilstrekkelig oversikt over markedet slik at de kan utføre sine oppgaver,
- d) kravene fastsatt i artikkel 6, herunder markedsdeltakernes oppfyllelse av kravene og de nærmere reglene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til artikkel 6 nr. 3.

Artikkel 45

Syntetiske verdipapiriseringer

1. Innen 2. juli 2019 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA offentliggjøre en rapport om muligheten for å fastsette en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktige og standardiserte syntetiske verdipapiriseringer, som skal være begrenset til syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål.
2. På grunnlag av EBA-rapporten nevnt i nr. 1, skal Kommissjonen innen 2. januar 2020 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om fastsettelsen av en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktige og standardiserte syntetiske verdipapiriseringer, som skal være begrenset til syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål, sammen med et forslag til regelverk dersom det er relevant.

Artikkel 46

Gjennomgåelse

Kommissjonen skal innen 1. januar 2022 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan denne forordningen fungerer, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Rapporten skal særlig ta for seg resultatene i rapportene nevnt i artikkel 44, og skal vurdere

- a) virkningene av denne forordningen, herunder innføringen av betegnelsen STS-verdipapirisering, på hvordan markedet for verdipapiriseringer i Unionen fungerer, verdipapiriseringenes bidrag til realøkonomien, særlig på små og mellomstore bedrifters tilgang til kreditt og på investeringer, samt den innbyrdes forbindelsen mellom finansinstitusjoner og stabiliteten i finanssektoren,
- b) forskjellene i bruken av metodene nevnt i artikkel 6 nr. 3, på grunnlag av opplysningene framlagt i henhold til artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav e) iii). Dersom resultatene viser at anvendelsen av metodene nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav a), b), c) og e) har ført til økt tilsynsrisiko, skal egnede korrigerende tiltak vurderes,
- c) hvorvidt det siden denne forordningen trådte i kraft, har vært en uforholdsmessig økning i antallet transaksjoner nevnt i artikkel 7 nr. 2 tredje ledd, og hvorvidt markedsdeltakerne har strukturert transaksjonene for å omgå forpliktelsen i henhold til artikkel 7 om å gjøre opplysninger tilgjengelig via verdipapiriseringsregistre,
- d) hvorvidt det er behov for å utvide opplysningskravene i artikkel 7 til også å omfatte transaksjonene nevnt i artikkel 7 nr. 2 tredje ledd, og investorposisjoner,
- e) hvorvidt det på området for STS-verdipapiriseringer, kan innføres en likeverdighetsordning for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering fra tredjeland, i betraktning av den internasjonale utviklingen på området verdipapirisering, særlig initiativer som gjelder enkle, gjennomsiktige og sammenlignbare verdipapiriseringer,
- f) gjennomføringen av kravene fastsatt i artikkel 22 nr. 4 og hvorvidt disse må utvides til også å omfatte verdipapirisering der de underliggende eksponeringene ikke er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, med sikte på å integrere offentliggjøringen av miljømessige, sosiale og styringsmessige opplysninger,
- g) hensiktsmessigheten av ordningen med tredjepartskontroll som fastsatt i artikkel 27 og 28, hvorvidt tillatelsesordningen for tredjeparter i henhold til artikkel 28 fremmer tilstrekkelig konkurranse mellom tredjeparter, og hvorvidt det må gjøres endringer i den tilsynsmessige rammen for å sikre finansiell stabilitet, og

- h) hvorvidt det er behov for å utfylle rammereglene om verdipapirisering fastsatt i denne forordningen ved å opprette et system med banker med begrenset godkjenning som fungerer som spesialforetak for verdipapirisering, og som har enerett til å kjøpe eksponeringer fra initiativtakere og selge fordringer som er sikret med de kjøpte eksponeringene, til investorer.

Artikkel 47

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 16 nr. 2 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 17. januar 2018.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 16 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre eksperter som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 2, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 48

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 12. desember 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

M. MAASIKAS

Formann
